

ADEM ZAPLLUZHA

**KUAJT E
MJEGULLAVE**

ADEM ZAPLLUZHA

**KUAJT E
MJEGULLAVE**

Redaktor:
Lola Shehi

Recensent:
Lola Shehi

Lektor:
Veli Veli

Piktura në ballin :

Besim Lutolli - Beci

Redaktor:
Lola Shehi

Recensent:
Lola Shehi

Lektor:
Veli Veli

Piktura në ballin :

Besim Lutolli - Beci

ADEM ZAPLLUZHA

KUAJT E MJEGULLAVE

Shtëpia botuese
TRENDI
Prishtinë 2019

ADEM ZAPLLUZHA

KUAJT E MJEGULLAVE

Shtëpia botuese
TRENDI
Prishtinë 2019

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

POETI QË FLUTURON MË SHPEJTË SE KOHA

E titullova shkrimin për librin e radhës së Adem Zaplluzhës, “Poeti që fluturon më shpejtë se koha”, sepse kam përshtypjen se nuk kaluar shumë nga koha që pata në duar librin e tij të 155 – të “ Llamburitë Atdheu i plagosur”, dhe ja tani, gjendem para jush me botimin e 169 të autorit. E lexova vëllimin poetik të radhës, dhe u mundova të kuptoj se ç’përfaqësonte për autorin ky titull. Libri nis me poezinë”NJË QYQE E ZEZË” dhe mua më mbeti mendja tek vargu i fundit: Një qyqe e zezë si nata nuk i ndalë vigmat! Poeti e quan veten dhe atdheun e tij fatkeq, dhe friket se errësira ia mbulon e i megjullon dritën. Poeti është një galeri metaforash, krahasimesh e ndjesish. E si mund të shprehesh më bukur e më dhimbshëm se në vargjet:

Atdheu im, fati im fatkeq
Nga cili hon dole
Dhe në cilin tmerr u fundose

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

POETI QË FLUTURON MË SHPEJTË SE KOHA

E titullova shkrimin për librin e radhës së Adem Zaplluzhës, “Poeti që fluturon më shpejtë se koha”, sepse kam përshtypjen se nuk kaluar shumë nga koha që pata në duar librin e tij të 155 – të “ Llamburitë Atdheu i plagosur”, dhe ja tani, gjendem para jush me botimin e 169 të autorit. E lexova vëllimin poetik të radhës, dhe u mundova të kuptoj se ç’përfaqësonte për autorin ky titull. Libri nis me poezinë”NJË QYQE E ZEZË” dhe mua më mbeti mendja tek vargu i fundit: Një qyqe e zezë si nata nuk i ndalë vigmat! Poeti e quan veten dhe atdheun e tij fatkeq, dhe friket se errësira ia mbulon e i megjullon dritën. Poeti është një galeri metaforash, krahasimesh e ndjesish. E si mund të shprehesh më bukur e më dhimbshëm se në vargjet:

Atdheu im, fati im fatkeq
Nga cili hon dole
Dhe në cilin tmerr u fundose

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Pasi që kurrë më s'dole në dritë.....

Autori shkruan me zë të brendshëm, ndjen pendesë, friket se liria që e deshi aq shumë, nuk e ka përmbushur pritshmërinë e popullit të tij. Ndaj vazhdon e vajton atdheun, tashmë jo me vaje luftërash e robërish, por me vaje pabarazish e padrejtësish. Është e dhimbshme të mendosh se njerëzit nuk dinë të jetojnë në atdheun që ëndërruan, në atdheun e premtuar, apo në atë që dëshirojnë. Kjo është dilema që ia bluan ashtën poetit. Ka shkruar aq shumë për plagët, për dhimbjet, për lirinë. Ka arritur te vepra e tij e 169, dhe dëshiron të bëhet magjistar kur nënta të rrumbullakoset, e ëndrrat të mos jenë më ëndrra.

Ja si shkruan ai në poezinë:

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Pasi që kurrë më s'dole në dritë.....

Autori shkruan me zë të brendshëm, ndjen pendesë, friket se liria që e deshi aq shumë, nuk e ka përmbushur pritshmërinë e popullit të tij. Ndaj vazhdon e vajton atdheun, tashmë jo me vaje luftërash e robërish, por me vaje pabarazish e padrejtësish. Është e dhimbshme të mendosh se njerëzit nuk dinë të jetojnë në atdheun që ëndërruan, në atdheun e premtuar, apo në atë që dëshirojnë. Kjo është dilema që ia bluan ashtën poetit. Ka shkruar aq shumë për plagët, për dhimbjet, për lirinë. Ka arritur te vepra e tij e 169, dhe dëshiron të bëhet magjistar kur nënta të rrumbullakoset, e ëndrrat të mos jenë më ëndrra.

Ja si shkruan ai në poezinë:

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

**NJË TJETËR FLUTURIM PA E DITUR
CAKUN**

Njerëzit janë si zogjtë
Gjithmonë fluturojnë hapësirave
Të gjejnë një tjetër atdhe
Fluturojnë prej një ëndrre
Deri te ëndrra tjetër...

Në atdheun e premtuar ose në fundin e gotës
vështirë se dikush tjetër mund të gjejë fjalë
më të gjetura se këto, e t'ì thurë recensionin e
këtij vëllimi poetik.

Poeti nuk ndalet vetëm tek vargjet për
atdheun. Ai i shkruan aq bukur dashurisë,
ndjenjës që e bën njeriun të pavdekshëm.
Dashuria është ndjenja fëmijë që fle brenda
poetit. Poeti qan në vargjet e tij, po ende nuk
e di përse qan, për dashurinë, apo për
fëmijërinë. Ndjehet forcë në poezinë e
dashurisë, forcë kjo e salduar në titujt e saj. E
çfarë mund të them unë si redaktore apo
recensente e këtij libri, me shumë se titulli i
poezisë“ Aq marrëzisht dashuronim”, dhe po
aq marrëzisht autori Adem Zaplluzha,
dashuron Atdheun dhe poezinë!

Lola Shehi
Tiranë, qershor 2018

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

**NJË TJETËR FLUTURIM PA E DITUR
CAKUN**

Njerëzit janë si zogjtë
Gjithmonë fluturojnë hapësirave
Të gjejnë një tjetër atdhe
Fluturojnë prej një ëndrre
Deri te ëndrra tjetër...

Në atdheun e premtuar ose në fundin e gotës
vështirë se dikush tjetër mund të gjejë fjalë
më të gjetura se këto, e t'ì thurë recensionin e
këtij vëllimi poetik.

Poeti nuk ndalet vetëm tek vargjet për
atdheun. Ai i shkruan aq bukur dashurisë,
ndjenjës që e bën njeriun të pavdekshëm.
Dashuria është ndjenja fëmijë që fle brenda
poetit. Poeti qan në vargjet e tij, po ende nuk
e di përse qan, për dashurinë, apo për
fëmijërinë. Ndjehet forcë në poezinë e
dashurisë, forcë kjo e salduar në titujt e saj. E
çfarë mund të them unë si redaktore apo
recensente e këtij libri, me shumë se titulli i
poezisë“ Aq marrëzisht dashuronim”, dhe po
aq marrëzisht autori Adem Zaplluzha,
dashuron Atdheun dhe poezinë!

Lola Shehi
Tiranë, qershor 2018

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Cikli i parë
Kuajt e megjullave

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Cikli i parë
Kuajt e megjullave

NJË QYQE E ZEZË

Vetëm zbrazëti paska mbetur pas meje
Nuk di ku e kam hapin e parë
Dhe të fundit
Shtërgjet qëmenatë fluturuan
Ky zog i mallkimit s'di të praj

Nëpër Fushat e Mëllenjave
Paskan dalë korbata
Në shpirtrat e rrapeve
Krakëllimat me shekuj po dëgjohen
Zëri yt atdhe paska humbur në hapësirë

Një trishtil i trishtuar natë e ditë
Po qan mbi një degë
Po qan mu nën atë degë
Ku e kam mbështetur kokën
Një qyqe e zezë si nata nuk i ndalë vigmat

NJË QYQE E ZEZË

Vetëm zbrazëti paska mbetur pas meje
Nuk di ku e kam hapin e parë
Dhe të fundit
Shtërgjet qëmenatë fluturuan
Ky zog i mallkimit s'di të praj

Nëpër Fushat e Mëllenjave
Paskan dalë korbata
Në shpirtrat e rrapeve
Krakëllimat me shekuj po dëgjohen
Zëri yt atdhe paska humbur në hapësirë

Një trishtil i trishtuar natë e ditë
Po qan mbi një degë
Po qan mu nën atë degë
Ku e kam mbështetur kokën
Një qyqe e zezë si nata nuk i ndalë vigmat

VETËM KRIMBAT E MËNDAFSHIT

Brenda meje nuk pushojnë zërat
Një luftë e padëgjuar
Po ngjan diku në hapësirë
Po çmenden yjet
Kjo galaktikë e shthurur
Nëpër moçalishte i kërkon duart

Një bretkosë e verdhë
Humbi në zërin e gjelbërimit
Askund asnjë fjalë
S'dëgjohej nga goja e lisave
Paskan heshtur edhe rrënjët
Kjo vdekje e gurëve përsëritet vetëm te ne

Asnjë derë e mbyllur
Nuk duket në qytetin e varreve
Nuk janë as të hapura portat e rënda
Nga ku çdo mëngjes
Pa i çelur sytë agullima
Fluturojnë dykrenorët e gdhendur

VETËM KRIMBAT E MËNDAFSHIT

Brenda meje nuk pushojnë zërat
Një luftë e padëgjuar
Po ngjan diku në hapësirë
Po çmenden yjet
Kjo galaktikë e shthurur
Nëpër moçalishte i kërkon duart

Një bretkosë e verdhë
Humbi në zërin e gjelbërimit
Askund asnjë fjalë
S'dëgjohej nga goja e lisave
Paskan heshtur edhe rrënjët
Kjo vdekje e gurëve përsëritet vetëm te ne

Asnjë derë e mbyllur
Nuk duket në qytetin e varreve
Nuk janë as të hapura portat e rënda
Nga ku çdo mëngjes
Pa i çelur sytë agullima
Fluturojnë dykrenorët e gdhendur

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Sonte paskam shumë mall
Të bisedoj me meteorët
Rruga e qumështit
Askurrë nuk kaloi këndeje pari
Vetëm krimbat e mëndafshit
Dolën ta kullosin Fushën e Mëllenjave

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Sonte paskam shumë mall
Të bisedoj me meteorët
Rruga e qumështit
Askurrë nuk kaloi këndeje pari
Vetëm krimbat e mëndafshit
Dolën ta kullosin Fushën e Mëllenjave

NGA CILI HON DOLE

Atdheu im dhëndri i pafat
Që kur vdiq nusja
Kurrë më
Nuk pa dritë në errësirë

Kaluan njëqind e dyqind vjet
Vajet nuk pushuan
Larg nëpër male
I dëgjuam piskamat e drurëve

Nëpër degë të thyera
I pamë flamujt e grisur
Atdheu lakuriq
Pa opinga shkelte nëpër dhembjen time

Atdheu im fati im fatkeq
Nga cili hon dole
Dhe në cilin tmerr u fundose
Pasi që kurrë më nuk e pa dritën

NGA CILI HON DOLE

Atdheu im dhëndri i pafat
Që kur vdiq nusja
Kurrë më
Nuk pa dritë në errësirë

Kaluan njëqind e dyqind vjet
Vajet nuk pushuan
Larg nëpër male
I dëgjuam piskamat e drurëve

Nëpër degë të thyera
I pamë flamujt e grisur
Atdheu lakuriq
Pa opinga shkelte nëpër dhembjen time

Atdheu im fati im fatkeq
Nga cili hon dole
Dhe në cilin tmerr u fundose
Pasi që kurrë më nuk e pa dritën

ÇFARË TË BËJË ME DUART E MIA

Kurdoherë që eca me një mall
Një zog i zi
Qëndronte mbi kokën time
Qëndronte dhe qante si kalama

Ky fat i im fatkeq apo fat zi
Më përcjelli deri në Ferr
Bile edhe diku përtej
Tani më nuk më kujtohet emri

Udhëtova njëmijë dymijë vjet
Dhe sërish jam në udhëtim
Kjo rrugë e gjatë
Askund nuk po përfundon

Çfarë të bëjë me duart e mia
E djathta
Nuk po e njeh të majtën
Kurse këmbët i paskan harrua të gjitha rrugët

ÇFARË TË BËJË ME DUART E MIA

Kurdoherë që eca me një mall
Një zog i zi
Qëndronte mbi kokën time
Qëndronte dhe qante si kalama

Ky fat i im fatkeq apo fat zi
Më përcjelli deri në Ferr
Bile edhe diku përtej
Tani më nuk më kujtohet emri

Udhëtova njëmijë dymijë vjet
Dhe sërish jam në udhëtim
Kjo rrugë e gjatë
Askund nuk po përfundon

Çfarë të bëjë me duart e mia
E djathta
Nuk po e njeh të majtën
Kurse këmbët i paskan harrua të gjitha rrugët

NUK BËZAJNË AS LISAT

Trokas nëpër dyert e megjullave
Ti askund në hapësirë
Kah ike me vetëtimat
Kur digjej qielli i fëmijërisë

Digjej e acari na e ngrinte gjakun
Nëpër damarët e tokës
Kurse toka
I ngjante gurit të murrme të atdheut tim

Kudo mermer të kuq në dhembjen e Kosovës
Më duket se paskam harruar
Shijen e të trokiturave
Ky mal i verbër sontë nuk bëzan

Nuk bëzajnë as lisat
Nga rrënjët pikon rrëshira
Kurse një njeri si ariu i Sharrit
I lëpinë plagët e Gjergj Elez Alisë

NUK BËZAJNË AS LISAT

Trokas nëpër dyert e megjullave
Ti askund në hapësirë
Kah ike me vetëtimat
Kur digjej qielli i fëmijërisë

Digjej e acari na e ngrinte gjakun
Nëpër damarët e tokës
Kurse toka
I ngjante gurit të murrme të atdheut tim

Kudo mermer të kuq në dhembjen e Kosovës
Më duket se paskam harruar
Shijen e të trokiturave
Ky mal i verbër sontë nuk bëzan

Nuk bëzajnë as lisat
Nga rrënjët pikon rrëshira
Kurse një njeri si ariu i Sharrit
I lëpinë plagët e Gjergj Elez Alisë

VETËM GJETHET E NJOMA

Për çudi sonte paskan heshtur lisat
Asnjë ushtar i plagosur
Nuk bëzan
Mali si një njeri me këmishë të bardhë
I lidh plagët e drurëve

Diku larg një yll i vetmuar
Bisedon me meteorët klandestin
Pasqyrat e verbëta
Pështynë amalgamën e tretur
Nga djersët e gjetheve pikon dhembja

Thashë se sonte
Nuk dëgjohej asnjë zë njeriu
S'leshonjë zë as drurët e kalbur
Vetëm gjethet e njoma
Përpëlitën në barqet e trungjeve

VETËM GJETHET E NJOMA

Për çudi sonte paskan heshtur lisat
Asnjë ushtar i plagosur
Nuk bëzan
Mali si një njeri me këmishë të bardhë
I lidh plagët e drurëve

Diku larg një yll i vetmuar
Bisedon me meteorët klandestin
Pasqyrat e verbëta
Pështynë amalgamën e tretur
Nga djersët e gjetheve pikon dhembja

Thashë se sonte
Nuk dëgjohej asnjë zë njeriu
S'leshonjë zë as drurët e kalbur
Vetëm gjethet e njoma
Përpëlitën në barqet e trungjeve

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

**NA KISHTE HARRUAR EDHE VETË
ZOTI**

Ndoshta pas hapave tona
Mbetën hapat e të tjerëve
Që kaluan me qindra vite
Para nesh
Nëpër këtë udhë të paudhë

Sa herë që paraqitej hëna e re
Ecnin si somnambul
Duke shkelur mbi errësirën e tunxhtë
Ecnin si qenie pa kokë
Duke i fshehur gjymtyrët nëpër xhepa

Dielli këtu lindte vetëm njëherë
Në jetë
Kurse herëve të tjera
Nga akullnajat e paskajshme
Gatuante bukën e përditshmërisë

Na kishte harruar edhe vetë Zoti
Thonë se asnjëherë
Nuk kishte qenë këtu
As që e kishte me dije ndokush
Se diku jeton një popull që i krijoi perënditë

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

**NA KISHTE HARRUAR EDHE VETË
ZOTI**

Ndoshta pas hapave tona
Mbetën hapat e të tjerëve
Që kaluan me qindra vite
Para nesh
Nëpër këtë udhë të paudhë

Sa herë që paraqitej hëna e re
Ecnin si somnambul
Duke shkelur mbi errësirën e tunxhtë
Ecnin si qenie pa kokë
Duke i fshehur gjymtyrët nëpër xhepa

Dielli këtu lindte vetëm njëherë
Në jetë
Kurse herëve të tjera
Nga akullnajat e paskajshme
Gatuante bukën e përditshmërisë

Na kishte harruar edhe vetë Zoti
Thonë se asnjëherë
Nuk kishte qenë këtu
As që e kishte me dije ndokush
Se diku jeton një popull që i krijoi perënditë

NUK DI KUSH ISHA DJE

Më duket se nuk më ka mbetur
Fije kujtese
Harresa e bëri të veten
Nuk di kush isha dje
Dhe kush mund të jem sot

I shtrij duart deri te pemët
Nga gjethet e ngrira
Pikojnë stinët e dështuara
Asnjë zog në kopsht
S'di të këndo

I shikoj duart e mia
Më duken si degët e thata të manit
Më shumë se njëqind vjet
Nuk kanë lulëzuar
Asnjë lule me gjemba që vrasin

Bisedoj me rrënjët
Ato nuk bëzajnë asnjë fjalë
Thua se i ka mësuar dikush
Të heshtin si gur varri
Kurse varret paskan mbetur pa dyer
Në këtë qytet të vdekurve

NUK DI KUSH ISHA DJE

Më duket se nuk më ka mbetur
Fije kujtese
Harresa e bëri të veten
Nuk di kush isha dje
Dhe kush mund të jem sot

I shtrij duart deri te pemët
Nga gjethet e ngrira
Pikojnë stinët e dështuara
Asnjë zog në kopsht
S'di të këndo

I shikoj duart e mia
Më duken si degët e thata të manit
Më shumë se njëqind vjet
Nuk kanë lulëzuar
Asnjë lule me gjemba që vrasin

Bisedoj me rrënjët
Ato nuk bëzajnë asnjë fjalë
Thua se i ka mësuar dikush
Të heshtin si gur varri
Kurse varret paskan mbetur pa dyer
Në këtë qytet të vdekurve

**KY MAL I EGËR PA ASNJË
DËSHMITAR**

Brenda meje
Një vullkan i fjetur
Ai gjumë i shëmbëllen gjetheve
Kur i lëpinë buzët e vesës

Brenda meje lumi i çmendur
I zgjon të gjitha ëndrrat
Delet si gurtë e varreve
Kullosin mbi retë e plumbta

Një zë i lashtë si ai i Olimp
Zgjohej nga baladat e fjetura
Zgjohej dhe kuvendon me perënditë
Për një të nesërme që ende s'ka mbërritur

Ky mal i egër pa asnjë dëshmitarë
I vrau mbrëmë
Të gjitha llojet e zogjve
Më duket se vdiqën edhe degët
Prishtinë, 22 maj 2018

**KY MAL I EGËR PA ASNJË
DËSHMITAR**

Brenda meje
Një vullkan i fjetur
Ai gjumë i shëmbëllen gjetheve
Kur i lëpinë buzët e vesës

Brenda meje lumi i çmendur
I zgjon të gjitha ëndrrat
Delet si gurtë e varreve
Kullosin mbi retë e plumbta

Një zë i lashtë si ai i Olimp
Zgjohej nga baladat e fjetura
Zgjohej dhe kuvendon me perënditë
Për një të nesërme që ende s'ka mbërritur

Ky mal i egër pa asnjë dëshmitarë
I vrau mbrëmë
Të gjitha llojet e zogjve
Më duket se vdiqën edhe degët
Prishtinë, 22 maj 2018

NGA AJO COPË E DELTINËS

Tani veç jemi shumë më pak
Se sa një rrëfim
Ja shiko atë qivur
Mbështetur te gardhi i kujtesës
Në fund të stinës
Pret një zog të vetmuar

Jashtë po frynë një stuhi
Kurse brenda meje
Ndjej përmytjen e anijeve
Këto dallgë
Ky mall që përvëlon gurin
Paska filluar të zbehet si memoria

Harrova prejardhjen time
A thua vallë kush më gatoi
Nga ajo copë e deltinës
Se përndryshe
Këto duar të zhubrosura
S'do ta kishin aromën e tokës

NGA AJO COPË E DELTINËS

Tani veç jemi shumë më pak
Se sa një rrëfim
Ja shiko atë qivur
Mbështetur te gardhi i kujtesës
Në fund të stinës
Pret një zog të vetmuar

Jashtë po frynë një stuhi
Kurse brenda meje
Ndjej përmytjen e anijeve
Këto dallgë
Ky mall që përvëlon gurin
Paska filluar të zbehet si memoria

Harrova prejardhjen time
A thua vallë kush më gatoi
Nga ajo copë e deltinës
Se përndryshe
Këto duar të zhubrosura
S'do ta kishin aromën e tokës

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

NËPËR ÇATITË E RRËNUARA

Ishte fillimi i pranverës
Ndoshta edhe mbarimi i dimrit
Por gjithsesi
Pas përfundimit të një stine
Domosdo do filloj tjetra

Ne ishim ndoshta edhe dukeshim
Tejet të lumtur
Në dhembjen tonë delikate
Stina sapo kishte filluar
Të përbirohej nëpër shpirtin e barit

Asnjë zog nuk këndonte
Në kopshtin tim të djegur
Kishin vdekur edhe fluturat
Një lloj hiri i tejdukshëm

I kishte mbuluar pemët e nakatosura
Një kohë të gjatë nuk rigoi shiu
Pa kulm mbi kokë
Kishin mbetur bretkosat e verdha
Nëpër çatitë e rrënuara
Fërshëllente një acar i çmendur

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

NËPËR ÇATITË E RRËNUARA

Ishte fillimi i pranverës
Ndoshta edhe mbarimi i dimrit
Por gjithsesi
Pas përfundimit të një stine
Domosdo do filloj tjetra

Ne ishim ndoshta edhe dukeshim
Tejet të lumtur
Në dhembjen tonë delikate
Stina sapo kishte filluar
Të përbirohej nëpër shpirtin e barit

Asnjë zog nuk këndonte
Në kopshtin tim të djegur
Kishin vdekur edhe fluturat
Një lloj hiri i tejdukshëm

I kishte mbuluar pemët e nakatosura
Një kohë të gjatë nuk rigoi shiu
Pa kulm mbi kokë
Kishin mbetur bretkosat e verdha
Nëpër çatitë e rrënuara
Fërshëllente një acar i çmendur

**I TËRË KOPSHTI DUKEJ SI NJË
HERBARIUM**

Ishte një mëngjes i hareshëm
Nën manin delikat të oborrit
Pjalmonin aromat e aguliçeve
Kurse zambakët e bardhë
Me kërshtëri shikonin
Çastin e lindjes së diellit

Një trëndafil i djersitur
Kundronte habitshëm
Se si lindte nga një lule
Një ditë e re
Lindte një shpresë e pa përshkruar
Nga rrënjët e akacieve

I tërë kopshti dukej si një herbarium
I përpunuar nga qindra duar
Aroma depërtonte
Nëpër rrugën e brishtë të mëndafshit
Depërtonte si një hije
Deri te ëndrra ime e pa ëndërruar

**I TËRË KOPSHTI DUKEJ SI NJË
HERBARIUM**

Ishte një mëngjes i hareshëm
Nën manin delikat të oborrit
Pjalmonin aromat e aguliçeve
Kurse zambakët e bardhë
Me kërshtëri shikonin
Çastin e lindjes së diellit

Një trëndafil i djersitur
Kundronte habitshëm
Se si lindte nga një lule
Një ditë e re
Lindte një shpresë e pa përshkruar
Nga rrënjët e akacieve

I tërë kopshti dukej si një herbarium
I përpunuar nga qindra duar
Aroma depërtonte
Nëpër rrugën e brishtë të mëndafshit
Depërtonte si një hije
Deri te ëndrra ime e pa ëndërruar

**NJË TJETËR FLUTURIM PA E DITUR
CAKUN**

Njerëzit janë si zogjtë
Gjithmonë fluturojnë hapësirave
Të gjejnë një tjetër atdhe
Fluturojnë prej një ëndrre
Deri te ëndrra tjetër

Nuk ndalen në asnjë mol
Tavernat duken si shtëpitë e arnuara
Pinë një gotë verë
Dhe fill ja nisin
Një tjetër fluturimi pa e ditur cakun

Si nëpër ëndrra kalojnë monopateve
S'gjejnë asnjë pemë
Sa për të pushuar një çik
Kur i zë etja
Nga gjethet e njoma shtrydhnin vesën

Vazhdojnë rrugëtimin
Pa u ndalur në asnjë stacion
Nganjëherë nuk dinë
Se ku ta lëshojnë spirancën
Në atdheun e premtuar ose në fundin e gotës

**NJË TJETËR FLUTURIM PA E DITUR
CAKUN**

Njerëzit janë si zogjtë
Gjithmonë fluturojnë hapësirave
Të gjejnë një tjetër atdhe
Fluturojnë prej një ëndrre
Deri te ëndrra tjetër

Nuk ndalen në asnjë mol
Tavernat duken si shtëpitë e arnuara
Pinë një gotë verë
Dhe fill ja nisin
Një tjetër fluturimi pa e ditur cakun

Si nëpër ëndrra kalojnë monopateve
S'gjejnë asnjë pemë
Sa për të pushuar një çik
Kur i zë etja
Nga gjethet e njoma shtrydhnin vesën

Vazhdojnë rrugëtimin
Pa u ndalur në asnjë stacion
Nganjëherë nuk dinë
Se ku ta lëshojnë spirancën
Në atdheun e premtuar ose në fundin e gotës

NJË ZBRAZËTIRË E PAFUNDME

Si një qenie e verbët
Preki ajrin e tejdukshëm
Nga majat e gishtave pikojnë ëndrrat
Pikojnë vitet
Që kurrë më nuk kthehen

Çfarë të bëjë në këto çaste
Me duart e gjetheve
Një zbrazëtirë e pafundme
Duket në ajrin lakuriq të ditës
I cili bisedon me yjet klandestinë

Nuk durohet dot kjo pritje
Në selvitë e lagjes
Mbrëmë një kohë të gjatë
Kënduan ciganët e verbër
Kënduan një këngë të lashtë jevge

NJË ZBRAZËTIRË E PAFUNDME

Si një qenie e verbët
Preki ajrin e tejdukshëm
Nga majat e gishtave pikojnë ëndrrat
Pikojnë vitet
Që kurrë më nuk kthehen

Çfarë të bëjë në këto çaste
Me duart e gjetheve
Një zbrazëtirë e pafundme
Duket në ajrin lakuriq të ditës
I cili bisedon me yjet klandestinë

Nuk durohet dot kjo pritje
Në selvitë e lagjes
Mbrëmë një kohë të gjatë
Kënduan ciganët e verbër
Kënduan një këngë të lashtë jevge

I DËGJOVA VIGMAT E GJYSHËRVE

Nuk kisha mundësi
Ta preki katastrofën time
Një lumë i madh njerëzish
Ecnin në drejtim të stacionit
Ecnin kokulur si në procesion
Nën tytat e automatikëve që gërryenin dheun

Në një rrugicë tani më
Disa herë e ndërroi emrin
Një rafal i shurdhtë
Kositi një pesëmbëdhjetë vjeçar
Për një çast të kobshëm
U thyen pesëmbëdhjetë pranvera

Fërshëllima e trenit të çmendur
Mori udhë
Nën traversat e dhembjes
I dëgjova vigmat e gjyshërve
Etërit kishin ulur kokën
Preknin me shpirt pikëllimin e asaj dite

I DËGJOVA VIGMAT E GJYSHËRVE

Nuk kisha mundësi
Ta preki katastrofën time
Një lumë i madh njerëzish
Ecnin në drejtim të stacionit
Ecnin kokulur si në procesion
Nën tytat e automatikëve që gërryenin dheun

Në një rrugicë tani më
Disa herë e ndërroi emrin
Një rafal i shurdhtë
Kositi një pesëmbëdhjetë vjeçar
Për një çast të kobshëm
U thyen pesëmbëdhjetë pranvera

Fërshëllima e trenit të çmendur
Mori udhë
Nën traversat e dhembjes
I dëgjova vigmat e gjyshërve
Etërit kishin ulur kokën
Preknin me shpirt pikëllimin e asaj dite

**TEJZGJATEJ SI GJARPRI I
PLAGOSUR**

Atdheu im as i vdekur
E as i dorëzuar
Shikonte kah kalbeshin plepat
Shikonte pikëllimin e një udhe
E cila zgjatej
Tej zgjatej si gjarpri i plagosur

Atdheu im as i vdekur
E as i gjallë
Nëpër kërcellin e shpirtit
As nuk merrte e as nuk jepte frymë
Dukej si një qivur
I kalbur mbështetur për trungun e rrapit

Atdheu im fati im i pashkruar
Dhe fatkeqësia ime
Në duart e kujt paske mbetur
Thellë nën tokë
Etërit e mi dardanë
Po i ndejnë piskamat e nënave

**TEJZGJATEJ SI GJARPRI I
PLAGOSUR**

Atdheu im as i vdekur
E as i dorëzuar
Shikonte kah kalbeshin plepat
Shikonte pikëllimin e një udhe
E cila zgjatej
Tej zgjatej si gjarpri i plagosur

Atdheu im as i vdekur
E as i gjallë
Nëpër kërcellin e shpirtit
As nuk merrte e as nuk jepte frymë
Dukej si një qivur
I kalbur mbështetur për trungun e rrapit

Atdheu im fati im i pashkruar
Dhe fatkeqësia ime
Në duart e kujt paske mbetur
Thellë nën tokë
Etërit e mi dardanë
Po i ndejnë piskamat e nënave

VDEKJA NA ZURI NË BEFASI

Këtu nuk dëgjohen zërat e emrave
Asnjë muzikë e lashtë
Nuk i përfilli notat në pentagram
Një vdekje e trishtueshme
Bisedon me epitafet e varreve

Deri në rrënjë i prenë rrapet
Nuk mbeti asnjë dru në mal
Nga i cili do gdhendim djepin
Dhe dykrenorin
Duke fluturuar hapësirave

Asgjë s' mbeti nga e kaluara
Fama që na mbante gjallë
U zhduk si hija nga sytë e verbëtit
Vdekja na zuri në befasi
Mbi varre të vjetra hapi varre të reja

VDEKJA NA ZURI NË BEFASI

Këtu nuk dëgjohen zërat e emrave
Asnjë muzikë e lashtë
Nuk i përfilli notat në pentagram
Një vdekje e trishtueshme
Bisedon me epitafet e varreve

Deri në rrënjë i prenë rrapet
Nuk mbeti asnjë dru në mal
Nga i cili do gdhendim djepin
Dhe dykrenorin
Duke fluturuar hapësirave

Asgjë s' mbeti nga e kaluara
Fama që na mbante gjallë
U zhduk si hija nga sytë e verbëtit
Vdekja na zuri në befasi
Mbi varre të vjetra hapi varre të reja

KËPUTMANI KOKËN

Kujt t'i flas
Me kë të qaj sonte
Çfarë të bëjë me mallin tim
I cili më bren si uri tokën

Kjo etje e kjo nostalgji
Nuk paskan të sosur
Në duart e kujt mbeti atdheu
Që s'dinë as të vrasin e as të të varrosin

Këputmani kokën
Këputeni si kokrrën e bostanit
Unë nuk ndjej asnjë dhembje
Moti kam vdekur për dashurinë e atdheut

KËPUTMANI KOKËN

Kujt t'i flas
Me kë të qaj sonte
Çfarë të bëjë me mallin tim
I cili më bren si uri tokën

Kjo etje e kjo nostalgji
Nuk paskan të sosur
Në duart e kujt mbeti atdheu
Që s'dinë as të vrasin e as të të varrosin

Këputmani kokën
Këputeni si kokrrën e bostanit
Unë nuk ndjej asnjë dhembje
Moti kam vdekur për dashurinë e atdheut

**TOKA E GJYSHËRVE TË MI
DARDANË**

Toka ime e paçmueshme
Në duart e kujt paske mbetur
Paske mbetur për gjynah
S'paska mbetur më
Asnjë copë këmishe
Për ku mund të të kafshojnë qentë

Ti që luftove për çdo mbretëri
Sot u bëre gaz i dynjasë
Dyfekët e tu
Jehuan kudo në Evropë
Tani ke mbetur një lëkurë e grisur
S'kemi as historinë ku ta shkruajmë

Atdheu im i paçmuar
Toka e gjyshërve të mi dardanë
Deri kur më
Do i gjunjëzohesh zonjës Evropë
E cila nga ty mësoi
Se si duhet të mbrohet atdheu

**TOKA E GJYSHËRVE TË MI
DARDANË**

Toka ime e paçmueshme
Në duart e kujt paske mbetur
Paske mbetur për gjynah
S'paska mbetur më
Asnjë copë këmishe
Për ku mund të të kafshojnë qentë

Ti që luftove për çdo mbretëri
Sot u bëre gaz i dynjasë
Dyfekët e tu
Jehuan kudo në Evropë
Tani ke mbetur një lëkurë e grisur
S'kemi as historinë ku ta shkruajmë

Atdheu im i paçmuar
Toka e gjyshërve të mi dardanë
Deri kur më
Do i gjunjëzohesh zonjës Evropë
E cila nga ty mësoi
Se si duhet të mbrohet atdheu

ENDE MË KUJTOHEN DREQËRIT

Tani më jemi të rritur
Harruam kur ishim të vegjël
I kemi zbrazur xhepat nga guralecët
Nuk i gjuajmë me gurë shtërgjet nëpër çati

Harruam se ishim dikur fëmijë
Kur i kalëronim kuajt e drunjtë
Sa e sa herë e imituam Trojën
Dhe asnjëherë nuk ngadhënjeu lufta e jonë

Kalonim zbathur rrugëve të kalldrëmta
Nëpër skuta i linin thonjtë
Duke vrapuar pas topit me lecka
Ishim të vegjël por shumë delikat

Ende më kujtohen dreqërit
Dhe problemet që i kishim me komshinjtë
Por kalonim si gjithherë
Me nga një thupër në prapanicën e skuqur

ENDE MË KUJTOHEN DREQËRIT

Tani më jemi të rritur
Harruam kur ishim të vegjël
I kemi zbrazur xhepat nga guralecët
Nuk i gjuajmë me gurë shtërgjet nëpër çati

Harruam se ishim dikur fëmijë
Kur i kalëronim kuajt e drunjtë
Sa e sa herë e imituam Trojën
Dhe asnjëherë nuk ngadhënjeu lufta e jonë

Kalonim zbathur rrugëve të kalldrëmta
Nëpër skuta i linin thonjtë
Duke vrapuar pas topit me lecka
Ishim të vegjël por shumë delikat

Ende më kujtohen dreqërit
Dhe problemet që i kishim me komshinjtë
Por kalonim si gjithherë
Me nga një thupër në prapanicën e skuqur

**SHIKO SE SA VARFËRISHT
VEZULLOJNË**

Mos eja kur nuk të thërras
Sonte kam acar në shpirtin tim
Më janë ngrirë damarët e gjakut
Të lutem
Mos eja në këto çaste të acarta

Nuk më kupton askush
As që kam nevojë për mirëkuptim
Mua më mjafton
Që unë ta kuptoj vetveten
Andaj të lutem mos eja sonde

Nëse ke vendosur të paraqitesh
Shiko njëherë në drejtim të yjeve
Shiko se sa varfërisht vezullojnë
Nuk kemi nevojë
T'i kyçim yjet që me vite nuk ndizen

Të lutem pra mos eja sonde
Harroje ardhjen tënde
Nën çatinë e rrënuar të së kaluarës
Unë jam tepër i lodhur
Më ka lodhur e dërmuar vetmia

**SHIKO SE SA VARFËRISHT
VEZULLOJNË**

Mos eja kur nuk të thërras
Sonte kam acar në shpirtin tim
Më janë ngrirë damarët e gjakut
Të lutem
Mos eja në këto çaste të acarta

Nuk më kupton askush
As që kam nevojë për mirëkuptim
Mua më mjafton
Që unë ta kuptoj vetveten
Andaj të lutem mos eja sonde

Nëse ke vendosur të paraqitesh
Shiko njëherë në drejtim të yjeve
Shiko se sa varfërisht vezullojnë
Nuk kemi nevojë
T'i kyçim yjet që me vite nuk ndizen

Të lutem pra mos eja sonde
Harroje ardhjen tënde
Nën çatinë e rrënuar të së kaluarës
Unë jam tepër i lodhur
Më ka lodhur e dërmuar vetmia

KUAJT E MJEGULLAVE

Më duket se sot është dimër
Kurse unë nuk di të pikëllohem
I shikoj pemët në kopsht
Dhe kënaqem kur ndjej
Se vetëm në pranverë çelin dashuri

Dimri asnjëherë nuk i preku gjembat
Nga dritarja shikoj
Se si zbehet hëna lakuriqe
Kurse yjet me vite të tëra
Nuk e ndalin tangon e stërkalave të shiut

Ne edhe viteve të tjera e pamë eklipsin
Ekuinoksi i shëmbëllente rrufesë
Kuajt e megjullave
Më shumë se njëqind vjet
Nuk i ndalën hingëllimat e shfrenuara

Shiu dhe hëna sa bukur këndonin
Në një duet të trilluar
Teatri antik i kishte grisur perdet
Asnjë aktor atë ditë nuk këndonte
Thonë se në qytet kishte vdekur kënga

KUAJT E MJEGULLAVE

Më duket se sot është dimër
Kurse unë nuk di të pikëllohem
I shikoj pemët në kopsht
Dhe kënaqem kur ndjej
Se vetëm në pranverë çelin dashuri

Dimri asnjëherë nuk i preku gjembat
Nga dritarja shikoj
Se si zbehet hëna lakuriqe
Kurse yjet me vite të tëra
Nuk e ndalin tangon e stërkalave të shiut

Ne edhe viteve të tjera e pamë eklipsin
Ekuinoksi i shëmbëllente rrufesë
Kuajt e megjullave
Më shumë se njëqind vjet
Nuk i ndalën hingëllimat e shfrenuara

Shiu dhe hëna sa bukur këndonin
Në një duet të trilluar
Teatri antik i kishte grisur perdet
Asnjë aktor atë ditë nuk këndonte
Thonë se në qytet kishte vdekur kënga

ATDHEU S'DUKEJ I GJALLË

Dje e pashë atdheun
Që s'doja ta shoh asnjëherë të tillë
Nuk ishte as i gjallë
E as i vdekur

I pashë burrat duke i shkukur flokët
Dhe duke i grithur fytyrat
Ishin pamjet më fantazmagorike
Që mund të sheh njeriu

E pashë atdheun e etërve
Si një oktopod të plagosur
Asnjë qime nuk i kishte mbetur në fytyrë
Nga grithja dukeshin nofullat

Atdheu im s'dukej i gjallë
Por nuk ishte as i vdekur
Përpëlitej si fëmijët në barqet e nënave
Nuk ndaleshin as shtërzimet e trishtuara
Prishtinë 23 maj 2018

ATDHEU S'DUKEJ I GJALLË

Dje e pashë atdheun
Që s'doja ta shoh asnjëherë të tillë
Nuk ishte as i gjallë
E as i vdekur

I pashë burrat duke i shkukur flokët
Dhe duke i grithur fytyrat
Ishin pamjet më fantazmagorike
Që mund të sheh njeriu

E pashë atdheun e etërve
Si një oktopod të plagosur
Asnjë qime nuk i kishte mbetur në fytyrë
Nga grithja dukeshin nofullat

Atdheu im s'dukej i gjallë
Por nuk ishte as i vdekur
Përpëlitej si fëmijët në barqet e nënave
Nuk ndaleshin as shtërzimet e trishtuara
Prishtinë 23 maj 2018

Cikli i dytë
Ishim të huaj në vatrën tona

Cikli i dytë
Ishim të huaj në vatrën tona

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

S'PUSHOJNË VIGMAT E HESHTJES

Me kë të flas sonte
Ky atdhe po vdes ngadalë
Po vdes nga një sëmundje e panjohur
Larg në thellësinë e pyllit
S'pushojnë vigmat e heshtjes

Ti ke vdekur para vdekjes
Heshtja e jote e ndryshkur
Nuk krahasohet me trishtimin
Nga cili ferr dole
Që kaq trishtueshëm të mundon urrejtja

Hesht moj natë e kurtizaneve
Nuk është koha e tronditjeve
Ky tërmet shpirtëror
Po i shemb të gjitha kapilaret
Që me shekuj i ndërtuam në kujtesë

Përse pra të flas sonte
Kur më shumë më konvenon heshtja
Përse dhe me kë
T'i shkëmbej dy fjalë për lulen
E cila nuk i çeli asnjëherë petalet e saja

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

S'PUSHOJNË VIGMAT E HESHTJES

Me kë të flas sonte
Ky atdhe po vdes ngadalë
Po vdes nga një sëmundje e panjohur
Larg në thellësinë e pyllit
S'pushojnë vigmat e heshtjes

Ti ke vdekur para vdekjes
Heshtja e jote e ndryshkur
Nuk krahasohet me trishtimin
Nga cili ferr dole
Që kaq trishtueshëm të mundon urrejtja

Hesht moj natë e kurtizaneve
Nuk është koha e tronditjeve
Ky tërmet shpirtëror
Po i shemb të gjitha kapilaret
Që me shekuj i ndërtuam në kujtesë

Përse pra të flas sonte
Kur më shumë më konvenon heshtja
Përse dhe me kë
T'i shkëmbej dy fjalë për lulen
E cila nuk i çeli asnjëherë petalet e saja

UNË KURRË NUK ISHA ENGJËLL

Kjo heshtje qenka
Dy herë më e rënd se vdekja
Në damarët e ënjtura nga dhembja
Pikojnë qirinjtë e ndezur
Pikojnë zjarret që s'shuhen asnjëherë

Çfarë mëkati po më përcjell në jetë
Ti je gjysmë i vdekur
Derisa u shërove
Hoqa të zitë e ullirit
Dynjanë ma shembe në kokë

Unë kurrë nuk isha engjëll
Ama asnjëherë nuk jam shtirur
Nuk më beson askush
Por më së shumti i urreja engjëjt
Që jetojnë nën maskën e zezë të djallit

UNË KURRË NUK ISHA ENGJËLL

Kjo heshtje qenka
Dy herë më e rënd se vdekja
Në damarët e ënjtura nga dhembja
Pikojnë qirinjtë e ndezur
Pikojnë zjarret që s'shuhen asnjëherë

Çfarë mëkati po më përcjell në jetë
Ti je gjysmë i vdekur
Derisa u shërove
Hoqa të zitë e ullirit
Dynjanë ma shembe në kokë

Unë kurrë nuk isha engjëll
Ama asnjëherë nuk jam shtirur
Nuk më beson askush
Por më së shumti i urreja engjëjt
Që jetojnë nën maskën e zezë të djallit

NDOSHTA NDONJË KOCKË E THYER

Të ulem mbi këtë gur të murrmë
T'u flasë njerëzve
Për mëkatën tim dhe mëkatet e tyre
Pastaj të ngre një dolli
Në emër të etërve
Për shpirtrat e të vdekurve

Të shëtis prej një varri të vithisur
Deri te tjetri
T'i shndërroj varrezat në shëtitore
Ndoshta ndonjë kockë e thyer
Do ma shndrisë rrugën
T'i gjej epitafet që nuk u zbuluan asnjëherë

Nuk jam kronist
Ose ndonjë historian dezertor
Por varrezat gjithmonë
Kanë qenë banesa provokuese
Ku dëgjohen britmat e etërve pagan
Dhe arsyetimet e përhershme të fajtorëve

NDOSHTA NDONJË KOCKË E THYER

Të ulem mbi këtë gur të murrmë
T'u flasë njerëzve
Për mëkatën tim dhe mëkatet e tyre
Pastaj të ngre një dolli
Në emër të etërve
Për shpirtrat e të vdekurve

Të shëtis prej një varri të vithisur
Deri te tjetri
T'i shndërroj varrezat në shëtitore
Ndoshta ndonjë kockë e thyer
Do ma shndrisë rrugën
T'i gjej epitafet që nuk u zbuluan asnjëherë

Nuk jam kronist
Ose ndonjë historian dezertor
Por varrezat gjithmonë
Kanë qenë banesa provokuese
Ku dëgjohen britmat e etërve pagan
Dhe arsyetimet e përhershme të fajtorëve

Një ditë do ulem mes këtyre
Dy gurëve të këtij varri
Që më duken si delet e murrme
Do ulem e të komunikoj si në ëndërr
Me banorët e përmotshëm
Të këtij vendbanimi të lashtë

Një ditë do ulem mes këtyre
Dy gurëve të këtij varri
Që më duken si delet e murrme
Do ulem e të komunikoj si në ëndërr
Me banorët e përmotshëm
Të këtij vendbanimi të lashtë

ME NJË QESHJE MISTERIOZE

Thonë se së pari lindi fjala
Pastaj pas saj
Vjen një tjetër sihariq
E ajo është gënjeshtër

Me një qeshje misterioze
Më shikon në sy
Dhe si në ndonjë ëndërr
Hapen lajthitjet e stilizuara

Fjala dhe gënjeshtër
Dy bushtra të pandara
Me qindra mëkate
Jetojnë në shpirtrat e mëkatarëve

ME NJË QESHJE MISTERIOZE

Thonë se së pari lindi fjala
Pastaj pas saj
Vjen një tjetër sihariq
E ajo është gënjeshtër

Me një qeshje misterioze
Më shikon në sy
Dhe si në ndonjë ëndërr
Hapen lajthitjet e stilizuara

Fjala dhe gënjeshtër
Dy bushtra të pandara
Me qindra mëkate
Jetojnë në shpirtrat e mëkatarëve

MË ZURI PËR JAKE

Kur u hap dera
Pamë se nuk kishin sy
Një maskë e zezë ua mbulonte fytyrën
Dhe shpirtin e nakatosur

Herë dukeshin si njerëz
E herë u ngjanin djajve të Ferrit
Kundërmonin një erë të keqe
Mbase ishte ajo e cerberëve

Nuk na lënë t'i mbylлим as dyert
Në kanatat e rënda prej druri
Çelësi mbeti peng
Nga maja e të cilit pikonte dhembja

Një dorë e zezë si nata
Më zuri për jake
Ndjeva se po më rriten bebëzat
E frymëmarrja mezi gjeti rrugë me i çelë sytë

MË ZURI PËR JAKE

Kur u hap dera
Pamë se nuk kishin sy
Një maskë e zezë ua mbulonte fytyrën
Dhe shpirtin e nakatosur

Herë dukeshin si njerëz
E herë u ngjanin djajve të Ferrit
Kundërmonin një erë të keqe
Mbase ishte ajo e cerberëve

Nuk na lënë t'i mbylлим as dyert
Në kanatat e rënda prej druri
Çelësi mbeti peng
Nga maja e të cilit pikonte dhembja

Një dorë e zezë si nata
Më zuri për jake
Ndjeva se po më rriten bebëzat
E frymëmarrja mezi gjeti rrugë me i çelë sytë

ME NJË SARKAZËM ALEGORIKE

Ah miku im i shkretë
Ti nuk pate asnjëherë pasqyre
Ta shikosh shpirtin tënd
Ja shikoje përballë teje
Murin me qindra maska të zeza

Mu ashtu të duket edhe fytyra
Nuk di se cilës gjini i përket
Por gjithsesi ti je njeri
Nga i cili burojnë
Të gjitha të ligat e dynjasë

Ti dhe pasqyra në murin përballë
Sa jeni të ngjashëm
Herë qeshni si një limon i ndrydhur
E herë
Si sarkazma alegorike

ME NJË SARKAZËM ALEGORIKE

Ah miku im i shkretë
Ti nuk pate asnjëherë pasqyre
Ta shikosh shpirtin tënd
Ja shikoje përballë teje
Murin me qindra maska të zeza

Mu ashtu të duket edhe fytyra
Nuk di se cilës gjini i përket
Por gjithsesi ti je njeri
Nga i cili burojnë
Të gjitha të ligat e dynjasë

Ti dhe pasqyra në murin përballë
Sa jeni të ngjashëm
Herë qeshni si një limon i ndrydhur
E herë
Si sarkazma alegorike

PËR GJITHÇKA ISHTE TEPËR VONË

Rrugicave pamë afishe të shpuara
Ndoshta nga plumbat qorre
Por gjithsesi ishin plumba
Nga të cilët vdiqën zogjtë nëpër tela

Pamë edhe gazeta të zhubrosura
Dhe ditën mbështjell
Me dhembje
Asnjë pikë shiu nuk rigoi atë vit

Çfarë nuk pamë
Derisa mbërrimë në stacionin e trenit
Kur varrosnin një të moshuar
Një grua e re lindte buzë rrugës

Pamë edhe orën në murin e stacionit
Ishte ndalur në dymbëdhjetë e pesë minuta
Për gjithçka ishte tepër vonë
Nëpër binarë rrëshqitën rrotat e oksiduara

PËR GJITHÇKA ISHTE TEPËR VONË

Rrugicave pamë afishe të shpuara
Ndoshta nga plumbat qorre
Por gjithsesi ishin plumba
Nga të cilët vdiqën zogjtë nëpër tela

Pamë edhe gazeta të zhubrosura
Dhe ditën mbështjell
Me dhembje
Asnjë pikë shiu nuk rigoi atë vit

Çfarë nuk pamë
Derisa mbërrimë në stacionin e trenit
Kur varrosnin një të moshuar
Një grua e re lindte buzë rrugës

Pamë edhe orën në murin e stacionit
Ishte ndalur në dymbëdhjetë e pesë minuta
Për gjithçka ishte tepër vonë
Nëpër binarë rrëshqitën rrotat e oksiduara

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

**MBRËMË U TAKOVA ME
KASHELASHAT**

Shoh se si lëvizin muret
Orë e çast po ngushtohen kapilaret
Ky tërmet shpirtëror i padëgjuar
Trondit bjeshkë e lisa

Mbrëmë u takova me kashelashat
Mes udhëve të mbyllura
Nuk lëviz asnjë shpresë e kristaltë
Qenkan thyer e drobitur xhamat e kujtesës

Përse gjithë kjo heshtje vrastare
Me cilin brumë e gatove urrejtjen
Sa qenka vështirë të ndjesh
Se si pikojnë plumbat në gjak

Hapi dyert e mbyllura të kujtesës
Preki me kujdes kanatat
Çfarë ka mbetur prej sinorëve të atdheut
Përpos pluhurit të urrejtjes

Ka dy lloj njerëzish në botë
Ata që jetojnë zhurmshëm
Dhe ata që e preferojnë heshtjen
Që ndizen si qiri pa u shkyçur asnjëherë

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

**MBRËMË U TAKOVA ME
KASHELASHAT**

Shoh se si lëvizin muret
Orë e çast po ngushtohen kapilaret
Ky tërmet shpirtëror i padëgjuar
Trondit bjeshkë e lisa

Mbrëmë u takova me kashelashat
Mes udhëve të mbyllura
Nuk lëviz asnjë shpresë e kristaltë
Qenkan thyer e drobitur xhamat e kujtesës

Përse gjithë kjo heshtje vrastare
Me cilin brumë e gatove urrejtjen
Sa qenka vështirë të ndjesh
Se si pikojnë plumbat në gjak

Hapi dyert e mbyllura të kujtesës
Preki me kujdes kanatat
Çfarë ka mbetur prej sinorëve të atdheut
Përpos pluhurit të urrejtjes

Ka dy lloj njerëzish në botë
Ata që jetojnë zhurmshëm
Dhe ata që e preferojnë heshtjen
Që ndizen si qiri pa u shkyçur asnjëherë

TI QË NË FILLIM

Mbylli në daç hapi sytë
Zgjidhe rrugën me kujdes
Ec si dhia e egër nëpër akull
Asnjë hap nuk përsëritet në jetë
Për të dytën herë

Nëse gabon në hapin e parë
Theqafja është e pashmangshme
Dy udhë i ke në jetë
Të shkosh deri në Ferr
Ose të jetosh me ferrin e hapave tua

Në daç zgjidhe hapin e parë
Në daç edhe të dytin
Ti që në fillim
U fundose në provimin e jetës
Duke u mbytur në mëkatin tënd

TI QË NË FILLIM

Mbylli në daç hapi sytë
Zgjidhe rrugën me kujdes
Ec si dhia e egër nëpër akull
Asnjë hap nuk përsëritet në jetë
Për të dytën herë

Nëse gabon në hapin e parë
Theqafja është e pashmangshme
Dy udhë i ke në jetë
Të shkosh deri në Ferr
Ose të jetosh me ferrin e hapave tua

Në daç zgjidhe hapin e parë
Në daç edhe të dytin
Ti që në fillim
U fundose në provimin e jetës
Duke u mbytur në mëkatin tënd

ISHIM TË HUAJ NË VATRAT TONA

Ne ecëm nëpër një udhë pa krye
Hapëm shtigje për të tjerët
Kurse vetë mbetëm
Në fund të kolonës së vdekur

Nuk pritëm asgjë nga askush
Hapëm edhe varre
Për bijtë tanë që vdiqën denjësisht
Për ta mbrojtur hartën e grisur

Ishim të huaj në vatrata tona
Vrasësit i quanim zotëri
Kurse zotërinë
E ushqenim me kafshatat e lypura

Më duket se as që ditëm
Se çfarë ishim
Na kishte përfshirë një ndjenjë e lig
Vaji i burrit u bë kënga e jonë

ISHIM TË HUAJ NË VATRAT TONA

Ne ecëm nëpër një udhë pa krye
Hapëm shtigje për të tjerët
Kurse vetë mbetëm
Në fund të kolonës së vdekur

Nuk pritëm asgjë nga askush
Hapëm edhe varre
Për bijtë tanë që vdiqën denjësisht
Për ta mbrojtur hartën e grisur

Ishim të huaj në vatrata tona
Vrasësit i quanim zotëri
Kurse zotërinë
E ushqenim me kafshatat e lypura

Më duket se as që ditëm
Se çfarë ishim
Na kishte përfshirë një ndjenjë e lig
Vaji i burrit u bë kënga e jonë

PESË FLAMUJ I NDËRROI IM ATË

I lëmë vitet me vite prapa nesh
Historinë pas shpine
Besa i kapërcyem shtigjet
E pakapërcyeshme
Ecëm deri këtu
Ku na zuri për fyti pleqëria

Nuk mësuam kurrë prej askujt
Se bijtë e kujt ishim
Na gatuan nga dheu i jonë
Ashtu siç kishin mësuar si të na gatuajnë
Por ne asnjëherë nuk u poqëm
Mbetëm kafshatë në sofrën e huaj

Na kaloi edhe kjo jetë e varfër
Pa i ditur se ku i kemi kufijtë
Pesë flamuj i ndërroi im atë
Dhe nga pesë luftëra
Kthehej në shtëpi
Me nga shtatë plagë në trupin e shpuar

PESË FLAMUJ I NDËRROI IM ATË

I lëmë vitet me vite prapa nesh
Historinë pas shpine
Besa i kapërcyem shtigjet
E pakapërcyeshme
Ecëm deri këtu
Ku na zuri për fyti pleqëria

Nuk mësuam kurrë prej askujt
Se bijtë e kujt ishim
Na gatuan nga dheu i jonë
Ashtu siç kishin mësuar si të na gatuajnë
Por ne asnjëherë nuk u poqëm
Mbetëm kafshatë në sofrën e huaj

Na kaloi edhe kjo jetë e varfër
Pa i ditur se ku i kemi kufijtë
Pesë flamuj i ndërroi im atë
Dhe nga pesë luftëra
Kthehej në shtëpi
Me nga shtatë plagë në trupin e shpuar

**NGA PLAGËT E URREJTJES
NJERËZORE**

Sonte desha të shkruaj një poezi
Për dashurinë
Po ku mund të dashuroj njeriu pa atdhe
Gjatë tërë jetës
I puttha gurtë e murrme të maleve
Dhe mermerët e kuq të Kosovës

Putha me afshin e një dhëndëri
I cili kishte vdekur nga plagët
Shumë më herët
Se Gjergj Elez Alia
I puttha sinorët e kafshuar nga cerberët
Por për trishtimin tim mbeta pa gjuhë

Çfarë të bëjë sonte pa gjuhë
A mund të këndojnë shurdhmemecët
Një këngë të bukur për lirinë
A mund të këndojnë shurdhmemecët
Më mirë se një gjinkallë e plagosur
Nga plagët e urrejtjes njerëzore

**NGA PLAGËT E URREJTJES
NJERËZORE**

Sonte desha të shkruaj një poezi
Për dashurinë
Po ku mund të dashuroj njeriu pa atdhe
Gjatë tërë jetës
I puttha gurtë e murrme të maleve
Dhe mermerët e kuq të Kosovës

Putha me afshin e një dhëndëri
I cili kishte vdekur nga plagët
Shumë më herët
Se Gjergj Elez Alia
I puttha sinorët e kafshuar nga cerberët
Por për trishtimin tim mbeta pa gjuhë

Çfarë të bëjë sonte pa gjuhë
A mund të këndojnë shurdhmemecët
Një këngë të bukur për lirinë
A mund të këndojnë shurdhmemecët
Më mirë se një gjinkallë e plagosur
Nga plagët e urrejtjes njerëzore

SE JAM I HUAJ NË ATDHEUN TIM

Ka diçka të paqartë dhe të pa treguar
Brenda meje
Kjo paqartësi që fle në mua
Më shumë se njëqind vjet
I paska rrënjët
Në shpirtin e lënduar të atdheut

Më kujtohet një natë e vonshme
Kur mungonin yjet
Këndonin kumritë
Këndonin mbi një çati të rrënuar
Nuk ishte as këngë e as vajë
Por një përzierje mes vajit dhe këngës

Ishte nata e parë e fëmijërisë sime
Kur kuptova
Se jam i huaj në atdheun tim
Erdhën një kordon milicësh
Me zinxhir ja lidhën duart e babait
Të cilin kurrë më nuk e pashë

SE JAM I HUAJ NË ATDHEUN TIM

Ka diçka të paqartë dhe të pa treguar
Brenda meje
Kjo paqartësi që fle në mua
Më shumë se njëqind vjet
I paska rrënjët
Në shpirtin e lënduar të atdheut

Më kujtohet një natë e vonshme
Kur mungonin yjet
Këndonin kumritë
Këndonin mbi një çati të rrënuar
Nuk ishte as këngë e as vajë
Por një përzierje mes vajit dhe këngës

Ishte nata e parë e fëmijërisë sime
Kur kuptova
Se jam i huaj në atdheun tim
Erdhën një kordon milicësh
Me zinxhir ja lidhën duart e babait
Të cilin kurrë më nuk e pashë

NUK KALOI ASNJË GJENERATË

Ku të iki sonte
Kur për çdo lëvizje është tepër vonë
Ka kohë që këndesat nuk këndojnë
Nëpër trarët e haneve
As zëri i lahutarit të verbër s' dëgjohej

Na paskan vdekur këngët
Njëqind vjet nuk dëgjova asnjë këngë
Për Luftën e Trojës
As për atë të Qana Kalasë
Ku mbeti peng syri i gjyshit tim

Cili perëndi na mallkoi me këto luftëra
Nuk kaloi asnjë gjeneratë
Pa përqafur si nusen e vetë kondakun
Prej një istikami
Zumë pritë në istikamin tjetër

Ajo e mallkuara na i mori djemtë
Ende gjyshet tona
Këndojnë këngën “Vinë vaporët moj nanë”
Këndojnë dhe shamitë e zeza
Fluturat e vdekura valojnë në kokë

NUK KALOI ASNJË GJENERATË

Ku të iki sonte
Kur për çdo lëvizje është tepër vonë
Ka kohë që këndesat nuk këndojnë
Nëpër trarët e haneve
As zëri i lahutarit të verbër s' dëgjohej

Na paskan vdekur këngët
Njëqind vjet nuk dëgjova asnjë këngë
Për Luftën e Trojës
As për atë të Qana Kalasë
Ku mbeti peng syri i gjyshit tim

Cili perëndi na mallkoi me këto luftëra
Nuk kaloi asnjë gjeneratë
Pa përqafur si nusen e vetë kondakun
Prej një istikami
Zumë pritë në istikamin tjetër

Ajo e mallkuara na i mori djemtë
Ende gjyshet tona
Këndojnë këngën “Vinë vaporët moj nanë”
Këndojnë dhe shamitë e zeza
Fluturat e vdekura valojnë në kokë

VETËM ACARI DHE ZËZËLLIMA

Kemi mbetur pa muzikë
Gërnetë e jevgut s' dëgjohej më
Kjo zëzëllimë monotone
Po na i gërryen shqisat e të dëgjuarit

Mbrëmë rigoi pakëz shi
Nuk ishte as i ngrohtë e as i akullt
Pjalmonte si bora e janarit
Nëpër fytyrat e ngrira të ushtarëve

Kolona ecte mbi këmbët e ngrira
Acari kërcite ndër shollat e grisura
Ky dimër i egër
Si lubia po na i hanë fëmijët

Asnjë pushkë nuk dëgjuam
Nga sytë këmbët kishte ikur armiku
Vetëm acari dhe zëzëllima
Dëgjoreshin në këtë errësirë të plumbtë

VETËM ACARI DHE ZËZËLLIMA

Kemi mbetur pa muzikë
Gërnetë e jevgut s' dëgjohej më
Kjo zëzëllimë monotone
Po na i gërryen shqisat e të dëgjuarit

Mbrëmë rigoi pakëz shi
Nuk ishte as i ngrohtë e as i akullt
Pjalmonte si bora e janarit
Nëpër fytyrat e ngrira të ushtarëve

Kolona ecte mbi këmbët e ngrira
Acari kërcite ndër shollat e grisura
Ky dimër i egër
Si lubia po na i hanë fëmijët

Asnjë pushkë nuk dëgjuam
Nga sytë këmbët kishte ikur armiku
Vetëm acari dhe zëzëllima
Dëgjoreshin në këtë errësirë të plumbtë

MË BËRI TË NDJEHEM NJERI

Eh sikur të kisha një tjetër kallash
E jo këtë që i pështynë plumbat
Do ja gjeja lulen e ballit
Atij derri i cili thinisht zgërdheshet

Binte një borë e imtë
Pjalmonte loti i rrapit të moçëm
E krismat si britmat
Nuk kishin të ndalur nëpër llagëme

Kuku lele jao majko
Një piskamë e trishtueshme
Më bëri të ndjehem njeri
Më bëri të më dhimbset armiku

U ngrita si hije dhe në emër të atdheut
Shpëtova vrasësin e shokëve të mi
Si vdekja heshtën armët
Një kukuvajkë te shëlgjishtet e ndali vajin

MË BËRI TË NDJEHEM NJERI

Eh sikur të kisha një tjetër kallash
E jo këtë që i pështynë plumbat
Do ja gjeja lulen e ballit
Atij derri i cili thinisht zgërdheshet

Binte një borë e imtë
Pjalmonte loti i rrapit të moçëm
E krismat si britmat
Nuk kishin të ndalur nëpër llagëme

Kuku lele jao majko
Një piskamë e trishtueshme
Më bëri të ndjehem njeri
Më bëri të më dhimbset armiku

U ngrita si hije dhe në emër të atdheut
Shpëtova vrasësin e shokëve të mi
Si vdekja heshtën armët
Një kukuvajkë te shëlgjishtet e ndali vajin

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

**NËSE ËSHTË MËKAT TA DUASH
ATDHEUN**

Ne nuk bëmë asgjë
Vetëm se deshëm të rrëfhehi
T'i pastrojmë mëkatet e përditshmërisë
Por kujt t'i rrëfesh
Kur ai që rrinte përballë teje
Ishte shtatë herë më i zi se ti

Si një fëmijë i frikësuar
E shikoja ikonën
Dhe lotët
Në sytë e saja të kaltra
Shikoja se si i shëmbëllente
Natës së parë të kërshëndellave

Më shikonte edhe ajo drejtë në sy
Por jo si unë
Mbase ndjente një dhimbje
Për mëkatet e mia e unë gjithmonë
Kam menduar dhe mendoj
Nëse është mëkat ta duash atdheun
Atëherë mëkato deri në fund miku im

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

**NËSE ËSHTË MËKAT TA DUASH
ATDHEUN**

Ne nuk bëmë asgjë
Vetëm se deshëm të rrëfhehi
T'i pastrojmë mëkatet e përditshmërisë
Por kujt t'i rrëfesh
Kur ai që rrinte përballë teje
Ishte shtatë herë më i zi se ti

Si një fëmijë i frikësuar
E shikoja ikonën
Dhe lotët
Në sytë e saja të kaltra
Shikoja se si i shëmbëllente
Natës së parë të kërshëndellave

Më shikonte edhe ajo drejtë në sy
Por jo si unë
Mbase ndjente një dhimbje
Për mëkatet e mia e unë gjithmonë
Kam menduar dhe mendoj
Nëse është mëkat ta duash atdheun
Atëherë mëkato deri në fund miku im

**QË RRETET SI PEMA E SHENJTË E
LIRISË**

Thellë fshehur brenda nesh
Fshihet ajo e përditshmja jonë
Fjalën e sotme
Mos e lë si bukën për nesër
Thuaje troç
Se ky atdhe as nuk shitet e as nuk blihet

Nëse shuhet si jeta ylli im
Një tjetër yll
Si kali i paçjerrë do gallojë qiellit
Do gallojë mes kaltërsisë së yjeve
Askush nuk ka forcë aq shumë
Sa që mund ta frenojë dashurinë time

Thellë o shumë thellë
Përtej thellësisë së kësaj toke
I gatuam me dheun deltinorë
Ëndrrat tona për lirinë e atdheut
Kush mund ta ndalë këtë dashuri
Që rrite si pema e shenjtë e lirisë

**QË RRETET SI PEMA E SHENJTË E
LIRISË**

Thellë fshehur brenda nesh
Fshihet ajo e përditshmja jonë
Fjalën e sotme
Mos e lë si bukën për nesër
Thuaje troç
Se ky atdhe as nuk shitet e as nuk blihet

Nëse shuhet si jeta ylli im
Një tjetër yll
Si kali i paçjerrë do gallojë qiellit
Do gallojë mes kaltërsisë së yjeve
Askush nuk ka forcë aq shumë
Sa që mund ta frenojë dashurinë time

Thellë o shumë thellë
Përtej thellësisë së kësaj toke
I gatuam me dheun deltinorë
Ëndrrat tona për lirinë e atdheut
Kush mund ta ndalë këtë dashuri
Që rrite si pema e shenjtë e lirisë

PRANOJE TË LUTEM GJAKUN TIM

Moj tokë e etërve të mi dardanë
Pranoje ashtin tim
Pranoje si peng
Për një të nesërme më të bukur
Pranoje
He t'u bëfsha kurban

Nuk di se sa yje flenë
Mbi qiellin e kaltër
Të Kosovës martire me qindra vite
Nga një ose dy për çdo natë
Ose nga shtatë yje të pavdekshëm
Takoheshin me miqtë e mi dardanë

Pranoje edhe ashtin tim si peng
Moj tokë e ime e bekuar
Pranoje në themelet e lirisë
Që të forcohen sa më shumë
Pranoje të lutem gjakun tim
He t'u bëfsha kurban

PRANOJE TË LUTEM GJAKUN TIM

Moj tokë e etërve të mi dardanë
Pranoje ashtin tim
Pranoje si peng
Për një të nesërme më të bukur
Pranoje
He t'u bëfsha kurban

Nuk di se sa yje flenë
Mbi qiellin e kaltër
Të Kosovës martire me qindra vite
Nga një ose dy për çdo natë
Ose nga shtatë yje të pavdekshëm
Takoheshin me miqtë e mi dardanë

Pranoje edhe ashtin tim si peng
Moj tokë e ime e bekuar
Pranoje në themelet e lirisë
Që të forcohen sa më shumë
Pranoje të lutem gjakun tim
He t'u bëfsha kurban

TESTAMENTI

Dhe pse nuk kthehen
Më ditët
Unë asnjëherë nuk kam qenë
As nuk jam pishman

Dhashë çdo gjë që pata
Edhe rinin time
Ua lashë testament
Fluturave të plagosura

Ti ishe feja
Dhe Zoti im atdhe
Ty të pata frymëmarrjen
Dhe bukën time të përditshme

Herë ishe kryqi im
E herë gjysmëhëna që lëvareshin
Për çdo ditë mbi kokë
Si shpata e Demokleut

TESTAMENTI

Dhe pse nuk kthehen
Më ditët
Unë asnjëherë nuk kam qenë
As nuk jam pishman

Dhashë çdo gjë që pata
Edhe rinin time
Ua lashë testament
Fluturave të plagosura

Ti ishe feja
Dhe Zoti im atdhe
Ty të pata frymëmarrjen
Dhe bukën time të përditshme

Herë ishe kryqi im
E herë gjysmëhëna që lëvareshin
Për çdo ditë mbi kokë
Si shpata e Demokleut

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

BOTËRISHT DIHET

Njerëzit gjithmonë presin
Ose përcjellin te dera
Mu ashtu siç i përcollëm djemtë tanë
T'u dalin përballë
Armiquve të përbetuar

Dhe asnjëherë më nuk i mbyllëm
Pritnim të na kthehen
Si burrat faqebardhë
Pritnim te pragjet e gurta
Kthimin e dykrenorëve

Lufta ishte tmerr miqtë e mi
Nuk i dihej asnjëherë
Se kush do të kthehet si fitimtar
E kush në një qivur
Prej drurëve të Kosovës

Por ne ishim prindër
Domosdo që duhej të pritnim
Ose t'i përcjellim miqtë kokulur
Botërisht dihet
Se lufta nuk hanë kashtë

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

BOTËRISHT DIHET

Njerëzit gjithmonë presin
Ose përcjellin te dera
Mu ashtu siç i përcollëm djemtë tanë
T'u dalin përballë
Armiquve të përbetuar

Dhe asnjëherë më nuk i mbyllëm
Pritnim të na kthehen
Si burrat faqebardhë
Pritnim te pragjet e gurta
Kthimin e dykrenorëve

Lufta ishte tmerr miqtë e mi
Nuk i dihej asnjëherë
Se kush do të kthehet si fitimtar
E kush në një qivur
Prej drurëve të Kosovës

Por ne ishim prindër
Domosdo që duhej të pritnim
Ose t'i përcjellim miqtë kokulur
Botërisht dihet
Se lufta nuk hanë kashtë

TANI MË NA MËSOI KOHA

Kurrë mos merr udhë
Me peshën e mallit
Nëse të premtan koha
Ulu te burimi i lajthishtës
Dhe bisedo me rrënjët e kujtesës

Dimri ishte i gjatë sivjet
Na mungonte buka
Dhe plumbat
Armiku i armatosur deri në dhëmbë
Si bisha e kafshonte acarin

Tani më na mësoi koha
Asnjëherë nuk i hapëm dyert
Pa na trokitur shtatë herë
Edhe atëherë kur i hapnim kanatat e rënda
Ishim të gatshëm për një vdekje

TANI MË NA MËSOI KOHA

Kurrë mos merr udhë
Me peshën e mallit
Nëse të premtan koha
Ulu te burimi i lajthishtës
Dhe bisedo me rrënjët e kujtesës

Dimri ishte i gjatë sivjet
Na mungonte buka
Dhe plumbat
Armiku i armatosur deri në dhëmbë
Si bisha e kafshonte acarin

Tani më na mësoi koha
Asnjëherë nuk i hapëm dyert
Pa na trokitur shtatë herë
Edhe atëherë kur i hapnim kanatat e rënda
Ishim të gatshëm për një vdekje

ISHTE EDHE I ZI MENDIMI

Për pak kohë
Nuk e përjetuam ekuinoksin
Ishte një ditë e kthjelltë
Mbi qiellin e vranët të Kosovës
I pamë fluturimet e kobshme
Të korbave të zeza

Ishte i zi edhe mendimi
Një shpend gjigant
Me flatra prej metali
Të alumintë
Zuri dritën e diellit
Thamë se kurrë s'do ta shohim lirinë

Por ja që ndodhi e kundërta
Me qindra zogj të shenjtë
Fluturuan mbi të shkretin Ballkan
U zgjua ndërgjegjja njerëzore
Dhe kah sytë këmbët
Iku përtej maleve shpendi i keq

ISHTE EDHE I ZI MENDIMI

Për pak kohë
Nuk e përjetuam ekuinoksin
Ishte një ditë e kthjelltë
Mbi qiellin e vranët të Kosovës
I pamë fluturimet e kobshme
Të korbave të zeza

Ishte i zi edhe mendimi
Një shpend gjigant
Me flatra prej metali
Të alumintë
Zuri dritën e diellit
Thamë se kurrë s'do ta shohim lirinë

Por ja që ndodhi e kundërta
Me qindra zogj të shenjtë
Fluturuan mbi të shkretin Ballkan
U zgjua ndërgjegjja njerëzore
Dhe kah sytë këmbët
Iku përtej maleve shpendi i keq

POR PËR TY ATDHE

Kam mbetur pa asnjë ëndërr
Më vdiqën të gjitha kujtimet
Ku ishe ti kur
Më së shumti kisha nevojë për ty

Malli im i lashtë
Për fluturat e bardha
Asnjëherë nuk u shua si qiriu
Por gjithmonë kyçej kur ishte nevoja

Pata edhe çaste më të mira
Po ashtu edhe më të liga
Por për ty atdhe
Gjithmonë kisha nevojë kur qante lumi

POR PËR TY ATDHE

Kam mbetur pa asnjë ëndërr
Më vdiqën të gjitha kujtimet
Ku ishe ti kur
Më së shumti kisha nevojë për ty

Malli im i lashtë
Për fluturat e bardha
Asnjëherë nuk u shua si qiriu
Por gjithmonë kyçej kur ishte nevoja

Pata edhe çaste më të mira
Po ashtu edhe më të liga
Por për ty atdhe
Gjithmonë kisha nevojë kur qante lumi

IK MOJ FLUTUR

Ik moj flutur e zezë
Ik nga ëndrra ime e brishtë
Më lejo që sonte si në adoleshencë
T'i përkujtoj çastet e paharruara

Isha dikur një zog rebel
Nuk lashë çati pa kënduar një serenatë
Por kurrë nuk e kam harruar
Këngën e ushtarit të vrarë

Llagëmi atë ditë dëneste si kalama
Dënesnin edhe gjethet
Kur në pranverë
Bisedonin me fluturat e bardha

Ik moj flutur ik nga ëndrra ime
Tani është vjeshtë
Të presim kthimin e pranverës
E të këndojmë në duet mbi varrin e ushtarit

IK MOJ FLUTUR

Ik moj flutur e zezë
Ik nga ëndrra ime e brishtë
Më lejo që sonte si në adoleshencë
T'i përkujtoj çastet e paharruara

Isha dikur një zog rebel
Nuk lashë çati pa kënduar një serenatë
Por kurrë nuk e kam harruar
Këngën e ushtarit të vrarë

Llagëmi atë ditë dëneste si kalama
Dënesnin edhe gjethet
Kur në pranverë
Bisedonin me fluturat e bardha

Ik moj flutur ik nga ëndrra ime
Tani është vjeshtë
Të presim kthimin e pranverës
E të këndojmë në duet mbi varrin e ushtarit

**NË FUND TË SHOLLAVE LEXOVA
NJË EMËR**

Sonte kam frikë të fle
Këto halucinacione
Orë e çast
Trokasın në mendjen time
Trokasın e fërshëllejnë si plumbat

Nuk isha në llagëmin e tretë
Kur mu vra komshiu
Shokët e togut
Më thanë se shkoj pas pëllumbave
T'ua dërgoj një letër që i mbeti peng

U besova dhe në llagëmin e dytë
Pashë një palë këpucë
Mu dukën të njohura
Pashë dhe i vesha
Në fund të shollave lexova një emër

**NË FUND TË SHOLLAVE LEXOVA
NJË EMËR**

Sonte kam frikë të fle
Këto halucinacione
Orë e çast
Trokasın në mendjen time
Trokasın e fërshëllejnë si plumbat

Nuk isha në llagëmin e tretë
Kur mu vra komshiu
Shokët e togut
Më thanë se shkoj pas pëllumbave
T'ua dërgoj një letër që i mbeti peng

U besova dhe në llagëmin e dytë
Pashë një palë këpucë
Mu dukën të njohura
Pashë dhe i vesha
Në fund të shollave lexova një emër

PËLLUMBI I TOGUT

E tërë dita si kurrë më parë
Sot mu duk si ëndërr
Pata kohë të shkruaj katër
Ose pesë letra
Dhe në zarfet e kaltra
Dërgova në një adresë të bardhë

Pëllumbi i togut tonë
I shëmbëllente
Ajrit të tejdukshëm
Asnjëherë nuk e gabo i adresën
Isha i sigurt
Se letrat e mia do të mbërrinin në cak

PËLLUMBI I TOGUT

E tërë dita si kurrë më parë
Sot mu duk si ëndërr
Pata kohë të shkruaj katër
Ose pesë letra
Dhe në zarfet e kaltra
Dërgova në një adresë të bardhë

Pëllumbi i togut tonë
I shëmbëllente
Ajrit të tejdukshëm
Asnjëherë nuk e gabo i adresën
Isha i sigurt
Se letrat e mia do të mbërrinin në cak

MBASE VDIQ EDHE KJO LUFTË

Si Troja u dorëzua Kumanova
Nga plumbat
U krijua një paqe e brishtë
Kapitullimi u shndërrua në firmosje

Britmat e pa artikuluar s'kishin të sosur
Te të dy palët kundërshtare
Në tytat e pushkëve
Zgërdhesheshin lulet e vendosura

Mbase vdiq edhe kjo luftë
Rrugëve pamë flamuj të përdhosur
Dhe uniforma të grisura
Në llafet dukej qartë vdekja e një lufte

Të dehurit dhe të droguarit
Ishin një tjetër tregim
Iknin udhëve të asfaltuara
Pa këpucë dhe gjymtyrë të turpit

MBASE VDIQ EDHE KJO LUFTË

Si Troja u dorëzua Kumanova
Nga plumbat
U krijua një paqe e brishtë
Kapitullimi u shndërrua në firmosje

Britmat e pa artikuluar s'kishin të sosur
Te të dy palët kundërshtare
Në tytat e pushkëve
Zgërdhesheshin lulet e vendosura

Mbase vdiq edhe kjo luftë
Rrugëve pamë flamuj të përdhosur
Dhe uniforma të grisura
Në llafet dukej qartë vdekja e një lufte

Të dehurit dhe të droguarit
Ishin një tjetër tregim
Iknin udhëve të asfaltuara
Pa këpucë dhe gjymtyrë të turpit

ETËRIT JANË TË SHQETËSUAR

Kaluan disa qindra vite
Nuk dëgjova ende
Të hingëllijnë kuajt e luftës
Kjo vdekje e parakohshme
S'i ngjan asnjë vdekjeje

Etërit janë të shqetësuar
Nëpër varre po lëvizin gurtë
Po lëvizin si sinorët e kafshuar
Kurse hingëllimat e luftës
Mbi njëqind vjet nuk i dëgjuam

Mbrëmë isha te varret dhe rastësisht
Gjeta një testament
Një manaferrë i tundte gjethet
Kuptova se mbi dhjetë dekada
Nuk kishte kaluar asnjë njeri këndeje pari
Prishtinë, 24 maj 2018

ETËRIT JANË TË SHQETËSUAR

Kaluan disa qindra vite
Nuk dëgjova ende
Të hingëllijnë kuajt e luftës
Kjo vdekje e parakohshme
S'i ngjan asnjë vdekjeje

Etërit janë të shqetësuar
Nëpër varre po lëvizin gurtë
Po lëvizin si sinorët e kafshuar
Kurse hingëllimat e luftës
Mbi njëqind vjet nuk i dëgjuam

Mbrëmë isha te varret dhe rastësisht
Gjeta një testament
Një manaferrë i tundte gjethet
Kuptova se mbi dhjetë dekada
Nuk kishte kaluar asnjë njeri këndeje pari
Prishtinë, 24 maj 2018

Cikli i tretë
Cijate si një zog i plagosur

Cikli i tretë
Cijate si një zog i plagosur

KY ATDHE I BUKUR

Nga pjergullat e atdheut
Do e shtrydhim verën
Do pimë Khajamqe
Do pimë
Derisa e gjemë fundin e gotës

Në emër të kujt ta ngrehi
Këtë dolli
Ky atdhe i bukur
Me këto male madhështore
Orë e çast më rri mbi kokë
Duket si një oreol perëndie

Sonte do pimë dhe dashurojmë
Derisa të na shpërfaqet agullima
Nga rrushi kuq i Kosovës
Do shtrydhim
Lotin e fundit të pikëllimit
Si nëpër dasma këngët s' do pushojnë

KY ATDHE I BUKUR

Nga pjergullat e atdheut
Do e shtrydhim verën
Do pimë Khajamqe
Do pimë
Derisa e gjemë fundin e gotës

Në emër të kujt ta ngrehi
Këtë dolli
Ky atdhe i bukur
Me këto male madhështore
Orë e çast më rri mbi kokë
Duket si një oreol perëndie

Sonte do pimë dhe dashurojmë
Derisa të na shpërfaqet agullima
Nga rrushi kuq i Kosovës
Do shtrydhim
Lotin e fundit të pikëllimit
Si nëpër dasma këngët s' do pushojnë

ZHVISHET NJË SILUET E KALTËR

Pushuan gërnetat
Mejtën zërat e sazeve
Në dorën e mejhanexhiut plak
Si teli i kitarës
Tërë trishtim dridhet tabakaja

Mes tavolinave të drunjta
Një zonjë me hapa kaprolli
Heq një valle të lashtë
Muret e kafenesë së djersitur
Në heshtje përcjellin hapat e erës

Dikur vonë shumë vonë
Ekzaltohet nata e çmendur
Kur ndizen flakë gjakrat e të humburve
Mbi tavolinën e dehur
Zhvishet një siluetë e kaltër

ZHVISHET NJË SILUET E KALTËR

Pushuan gërnetat
Mejtën zërat e sazeve
Në dorën e mejhanexhiut plak
Si teli i kitarës
Tërë trishtim dridhet tabakaja

Mes tavolinave të drunjta
Një zonjë me hapa kaprolli
Heq një valle të lashtë
Muret e kafenesë së djersitur
Në heshtje përcjellin hapat e erës

Dikur vonë shumë vonë
Ekzaltohet nata e çmendur
Kur ndizen flakë gjakrat e të humburve
Mbi tavolinën e dehur
Zhvishet një siluetë e kaltër

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

SONTE ËSHTË NATA E JONË

Ulu pranë meje
Moj karrige e vjetër
Ulu të ngrehim një dolli
Në emër të Atit
Dhe dashurisë së pavdekshme

Sonte është nata e jonë
Le të zbrazen shishet
E le të mbushen gastaret
Një këngë që më bën me vajë
Më duket se vjen nga fëmijëria

Ngadalë dhe me afsh
Zbret nga shkallaret e së kaluarës
Dhe si një mbret i moshuar
Me tërë elegancën e tij delikate
Ngre një dolli për dashurin time

Qëndro edhe pak me mua sonte
Ti moj mikeshë e vjetër
Moj karrige e arnuar
Me leckat e drurit të ahut
Rri të lutem të ngrehim edhe nga një gotë

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

SONTE ËSHTË NATA E JONË

Ulu pranë meje
Moj karrige e vjetër
Ulu të ngrehim një dolli
Në emër të Atit
Dhe dashurisë së pavdekshme

Sonte është nata e jonë
Le të zbrazen shishet
E le të mbushen gastaret
Një këngë që më bën me vajë
Më duket se vjen nga fëmijëria

Ngadalë dhe me afsh
Zbret nga shkallaret e së kaluarës
Dhe si një mbret i moshuar
Me tërë elegancën e tij delikate
Ngre një dolli për dashurin time

Qëndro edhe pak me mua sonte
Ti moj mikeshë e vjetër
Moj karrige e arnuar
Me leckat e drurit të ahut
Rri të lutem të ngrehim edhe nga një gotë

**VALLËZONTE MË MIRË SE OSMAN
TAKA**

Si sot më kujtohet
Kur deheshim në tavernën e molit
Miku im peshkatar
Ai më i moshuari
U bënte zë sirenave të detit
Dhe tërë ditën e lume vallëzonte me to
Një valle të lashtë prej uji

Në atë valle prej legjende
Si asnjëherë më parë
Pluskonte Joni krenar
Dhe qante e qeshte
Për kohërat e Ali Pashait
Kur vallëzonte një valle të bukur
Vallëzonte më mirë se Osman Taka

**VALLËZONTE MË MIRË SE OSMAN
TAKA**

Si sot më kujtohet
Kur deheshim në tavernën e molit
Miku im peshkatar
Ai më i moshuari
U bënte zë sirenave të detit
Dhe tërë ditën e lume vallëzonte me to
Një valle të lashtë prej uji

Në atë valle prej legjende
Si asnjëherë më parë
Pluskonte Joni krenar
Dhe qante e qeshte
Për kohërat e Ali Pashait
Kur vallëzonte një valle të bukur
Vallëzonte më mirë se Osman Taka

Ajo valle e përmotshme
E shpatave vringëlluese
I ringjallte luftëtarët e vdekur
Zbritnin nga malet suljotët
Dhe vallja sapo kishte zënë fillin
E nuk dinte të ndalej pa e përfunduar
Edhe nëse fillonte lufta në Këlcyrë

Ajo valle e përmotshme
E shpatave vringëlluese
I ringjallte luftëtarët e vdekur
Zbritnin nga malet suljotët
Dhe vallja sapo kishte zënë fillin
E nuk dinte të ndalej pa e përfunduar
Edhe nëse fillonte lufta në Këlcyrë

RRUZARET E KALTRA SI QIELLI

Ishim të rinj çuna
Delikat si gotat e kristalta antike
Te kafeneja pranë Urës së Gurit
Me sytë tanë të njomë
I zbraznim gotat e dehura të mbrëmjes

Ju thashë se ishim të rinj
Mes kristaleve të gjetheve
Fshehurazi ëndërronim dashurinë
Ëndërronim sepse na mësuan të moshuarit
Sekretet e dashurisë së virgjër

Buzë Lumëbardhit kishte mbirë
Dikur moti një akacie
Te e cila vashat e dashuruara marrëzisht
I varnin nëpër degë shamitë
E punuara me ngjyrat e ylberit

Gati sa harrova hiqnin nga qafat
E tyre gastare
Rruzaret e kaltra si qielli
Dhe ua dhuronin degëve me shpresë
Se një ditë do gjejnë të dashurin imagjinuar

RRUZARET E KALTRA SI QIELLI

Ishim të rinj çuna
Delikat si gotat e kristalta antike
Te kafeneja pranë Urës së Gurit
Me sytë tanë të njomë
I zbraznim gotat e dehura të mbrëmjes

Ju thashë se ishim të rinj
Mes kristaleve të gjetheve
Fshehurazi ëndërronim dashurinë
Ëndërronim sepse na mësuan të moshuarit
Sekretet e dashurisë së virgjër

Buzë Lumëbardhit kishte mbirë
Dikur moti një akacie
Te e cila vashat e dashuruara marrëzisht
I varnin nëpër degë shamitë
E punuara me ngjyrat e ylberit

Gati sa harrova hiqnin nga qafat
E tyre gastare
Rruzaret e kaltra si qielli
Dhe ua dhuronin degëve me shpresë
Se një ditë do gjejnë të dashurin imagjinuar

AQ MARRËZISHT DASHURONIM

Më kujtohet e shoh lakuriq
Fëmijërinë time
E shoh mbi një kalë të drunjtë
Gjithë ditën duke vrapuar luadheve
Vraponim çmendurisht
Deri në theqafje për hir të vashave

S'ka lidhje që ishim të vegjël
Dhe delikat
Edhe ne dashuronim
Aq marrëzisht dashuronim
Sa që u ngjizëm si mishi me thoin
Me ëndrrat tona rinore

Uleshim mbi gurin e murrmë
Të lagjes së Kurrillës
Uleshim dhe pritnim
Të kalojnë të dashurat tona
Të kalojnë si fluturat e egra
Me ato fustane të bukura të pranverës

AQ MARRËZISHT DASHURONIM

Më kujtohet e shoh lakuriq
Fëmijërinë time
E shoh mbi një kalë të drunjtë
Gjithë ditën duke vrapuar luadheve
Vraponim çmendurisht
Deri në theqafje për hir të vashave

S'ka lidhje që ishim të vegjël
Dhe delikat
Edhe ne dashuronim
Aq marrëzisht dashuronim
Sa që u ngjizëm si mishi me thoin
Me ëndrrat tona rinore

Uleshim mbi gurin e murrmë
Të lagjes së Kurrillës
Uleshim dhe pritnim
Të kalojnë të dashurat tona
Të kalojnë si fluturat e egra
Me ato fustane të bukura të pranverës

**VALLËZONIM SI FLUTURAT E
KALTRA**

Ishin të mira ato kohëra
Të bukura dhe të ashpra
Si fëmijëria e jonë
Kur vraponim lagjeve me pantallona
Të shqyera e të shkurta

Vallëzonim si fluturat e kaltra
Luadheve të fëmijërisë
Nuk na mundonin problemet e skamjes
Me një copë të misërnikes
Lyer me gjizë i kalonim shtatë male

Kur vinte mbrëmja eh mbrëmja
Duhet të paguanim ca llogari
Prindërve për dreqërit tona
Besa i paguanim edhe dyfishin
Vetëm të na përsëriten ditët paraprake

**VALLËZONIM SI FLUTURAT E
KALTRA**

Ishin të mira ato kohëra
Të bukura dhe të ashpra
Si fëmijëria e jonë
Kur vraponim lagjeve me pantallona
Të shqyera e të shkurta

Vallëzonim si fluturat e kaltra
Luadheve të fëmijërisë
Nuk na mundonin problemet e skamjes
Me një copë të misërnikes
Lyer me gjizë i kalonim shtatë male

Kur vinte mbrëmja eh mbrëmja
Duhet të paguanim ca llogari
Prindërve për dreqërit tona
Besa i paguanim edhe dyfishin
Vetëm të na përsëriten ditët paraprake

NE GJITHSESI QANIM

Ende sot nuk e kam të qartë
A thua vallë
Përse ne qanim
Për dashurinë
Ose për fëmijërinë tonë
Por ne gjithsesi qanim

Të dashurat tona qanin
Të mbyllura andej grilave
Kurse ne këndej grilave
Në rrugë
Asnjëherë nuk patëm fat
T'i bashkojmë lotët dhe duart tona

NE GJITHSESI QANIM

Ende sot nuk e kam të qartë
A thua vallë
Përse ne qanim
Për dashurinë
Ose për fëmijërinë tonë
Por ne gjithsesi qanim

Të dashurat tona qanin
Të mbyllura andej grilave
Kurse ne këndej grilave
Në rrugë
Asnjëherë nuk patëm fat
T'i bashkojmë lotët dhe duart tona

CIJATE SI NJË ZOG I PLAGOSUR

Ishte një dimër i acartë
Kur e pashë vetveten në rrugë
Fëmijëria ime
Cijate si një zog i plagosur
Cijate mbi telat e shtyllave telefonike

Ju thashë se ishte dimër
Acari brente hekur
Edhe në shtëpinë e saj
Ishim të varfër por krenarë
Asnjë stuhi nuk na e lakoi kurrizin

Disi kishim shpresë
Jetonim për një tjetër nesër
Dashuria ishte si një zog i pakapshëm
Andaj kohë pas kohe
Tinëzisht i bashkonim duart tona të njoma

CIJATE SI NJË ZOG I PLAGOSUR

Ishte një dimër i acartë
Kur e pashë vetveten në rrugë
Fëmijëria ime
Cijate si një zog i plagosur
Cijate mbi telat e shtyllave telefonike

Ju thashë se ishte dimër
Acari brente hekur
Edhe në shtëpinë e saj
Ishim të varfër por krenarë
Asnjë stuhi nuk na e lakoi kurrizin

Disi kishim shpresë
Jetonim për një tjetër nesër
Dashuria ishte si një zog i pakapshëm
Andaj kohë pas kohe
Tinëzisht i bashkonim duart tona të njoma

**ISHTE DIMËR KUR DËGJUAN
VIGMËN TIME**

Më kujtohen stinët
Ato të egra
Dhe ato pakëz më të egra
Nocionet e të pathënave
Dhe prekjet e gishtave tona

Ishte dimër kur dëgjuan vigmën time
Një vajë i trishtuar
Pa asnjë parathënie të mirëfilltë
Më patën treguar më vonë
Se bora i kishte mbuluar çatitë

Atë ditë nuk kishin dëgjuar
Asnjë krismë pushke për lindjen time
Me një fjalë
Nuk kisha qenë fëmijë i dëshiruar
Pa dashje kisha ardhur në këtë botë

Çfarëdo që ishte koha dhe rasti
Unë isha një kërthi
Pinjoll i ardhshëm në trungun e familjes
Si të gjithë të tjerët isha një njeri
Në shpirtin e të cilit rritej një dashuri

**ISHTE DIMËR KUR DËGJUAN
VIGMËN TIME**

Më kujtohen stinët
Ato të egra
Dhe ato pakëz më të egra
Nocionet e të pathënave
Dhe prekjet e gishtave tona

Ishte dimër kur dëgjuan vigmën time
Një vajë i trishtuar
Pa asnjë parathënie të mirëfilltë
Më patën treguar më vonë
Se bora i kishte mbuluar çatitë

Atë ditë nuk kishin dëgjuar
Asnjë krismë pushke për lindjen time
Me një fjalë
Nuk kisha qenë fëmijë i dëshiruar
Pa dashje kisha ardhur në këtë botë

Çfarëdo që ishte koha dhe rasti
Unë isha një kërthi
Pinjoll i ardhshëm në trungun e familjes
Si të gjithë të tjerët isha një njeri
Në shpirtin e të cilit rritej një dashuri

VEÇSE FILLIMI I NJË DASHURIE

I zgjata duart i zgjata
Përtej yjeve
Një yllesh më prite në fund të udhës
Por mbase nuk ishte fundi
Veçse fillimi i një dashurie

Deri sot ecëm nëpër të njëjtin shteg
Ecëm pa i përfillur hileqarët
Në sytë e kaltër të hënës
I mbollëm dy plepa
Që sot i shëmbëllejnë krenarisë tonë

Udha e jonë nuk ishte pa probleme
Kishim ngritje
Po edhe rrënje në jetë
Kurse ne depërtuam nëpër stuhitë
Dhe sërish dolëm nga vrima e gjilpërës

VEÇSE FILLIMI I NJË DASHURIE

I zgjata duart i zgjata
Përtej yjeve
Një yllesh më prite në fund të udhës
Por mbase nuk ishte fundi
Veçse fillimi i një dashurie

Deri sot ecëm nëpër të njëjtin shteg
Ecëm pa i përfillur hileqarët
Në sytë e kaltër të hënës
I mbollëm dy plepa
Që sot i shëmbëllejnë krenarisë tonë

Udha e jonë nuk ishte pa probleme
Kishim ngritje
Po edhe rrënje në jetë
Kurse ne depërtuam nëpër stuhitë
Dhe sërish dolëm nga vrima e gjilpërës

Ja ku jemi sot pesë dekada
Kaluan si ekuinoksi
Disa herë përjetuam eklipsin
U ballafaquam me të gjitha të ligat e dynjasë
Që sot të parakalojmë ballëhapur në jetë

Ja ku jemi sot pesë dekada
Kaluan si ekuinoksi
Disa herë përjetuam eklipsin
U ballafaquam me të gjitha të ligat e dynjasë
Që sot të parakalojmë ballëhapur në jetë

POR TI MBETE

Kaluan shumë kohë
Me miliona kubik rrodhi ujë
Nën Urën e Gurit
Ndryshoi arkitektura e qytetit muze
Por ti mbete
Peng i pashlyeshëm në syrin tim

Mbete sepse atë ditë
Dhe çast
Kur u fundose
Asnjë shpëtimtar i dynjasë
Dhe as perënditë
Nuk mundën të të shpëtojnë

Kurrë nuk mund të harroj
Kur e lëshova spirancën
E dashurisë
Në thellësinë e syve të mi të gështenjta
E lëshova
Për t'u ankoruar deri në amshim

POR TI MBETE

Kaluan shumë kohë
Me miliona kubik rrodhi ujë
Nën Urën e Gurit
Ndryshoi arkitektura e qytetit muze
Por ti mbete
Peng i pashlyeshëm në syrin tim

Mbete sepse atë ditë
Dhe çast
Kur u fundose
Asnjë shpëtimtar i dynjasë
Dhe as perënditë
Nuk mundën të të shpëtojnë

Kurrë nuk mund të harroj
Kur e lëshova spirancën
E dashurisë
Në thellësinë e syve të mi të gështenjta
E lëshova
Për t'u ankoruar deri në amshim

ËNDËRROVA DASHURINË

Secili prej nesh
Përkund nga një ëndërr në jetë
Kalojmë prej një shtegu
Në shtegun tjetër
Por gjithmonë ëndrrat janë me ne

Nuk di si mund të jetoj njeriu
Pa ëndrra
Frymëmarrja është një ëndërr
Ashtu siç është edhe dashuria
Vet njeriu si krijesë është pjesë e një ëndrre

Kur them se pashë një ëndërr
S'kam thënë asgjë të re
Sa e sa njerëz kanë ëndërruar para meje
Kanë ëndërruar dashurinë
Dhe kanë mbetur një puthje alegorike

ËNDËRROVA DASHURINË

Secili prej nesh
Përkund nga një ëndërr në jetë
Kalojmë prej një shtegu
Në shtegun tjetër
Por gjithmonë ëndrrat janë me ne

Nuk di si mund të jetoj njeriu
Pa ëndrra
Frymëmarrja është një ëndërr
Ashtu siç është edhe dashuria
Vet njeriu si krijesë është pjesë e një ëndrre

Kur them se pashë një ëndërr
S'kam thënë asgjë të re
Sa e sa njerëz kanë ëndërruar para meje
Kanë ëndërruar dashurinë
Dhe kanë mbetur një puthje alegorike

AJO ISHTE DHE NUK ISHTE KËTU

Një fjalë e thënë
Barabartë me fluturimin e një fluture
Në shandan të tunxhtë
Shtatë qiri të ndezur
Ndriçojnë hapësirën e vdekur

Ajo ishte
Dhe nuk ishte këtu
Shpeshherë dukej si ekuinoksi
Kur nga sytë e saj pikonte drita
Ishte dritë e dritës së syve të mi

Më patën thënë se dashuria vdes
Nuk i besova askujt
Po të vdiste dashuria
Kjo botë e rrejshme
Ishte shndërruar në një gërmadhë

Sa herë e marrim në dorë
Trëndafilin me gjemba
Asnjëherë nuk i shikojmë gjembat
Na shpërfaqen para nesh
Petalet dhe aroma e dashurisë

AJO ISHTE DHE NUK ISHTE KËTU

Një fjalë e thënë
Barabartë me fluturimin e një fluture
Në shandan të tunxhtë
Shtatë qiri të ndezur
Ndriçojnë hapësirën e vdekur

Ajo ishte
Dhe nuk ishte këtu
Shpeshherë dukej si ekuinoksi
Kur nga sytë e saj pikonte drita
Ishte dritë e dritës së syve të mi

Më patën thënë se dashuria vdes
Nuk i besova askujt
Po të vdiste dashuria
Kjo botë e rrejshme
Ishte shndërruar në një gërmadhë

Sa herë e marrim në dorë
Trëndafilin me gjemba
Asnjëherë nuk i shikojmë gjembat
Na shpërfaqen para nesh
Petalet dhe aroma e dashurisë

AS LINDJA E DIELLIT

Ajo vjen afrohet ngadalë
Qëndron para teje
Si statuja antike
Pa i lëvizur qerpiku të shikon
Fundoset në sytë e tua të gështenjte

As lindja e diellit
Nuk ka pamje më të bukur
Se sytë e saj kur shkëlqejnë nur
Dy sy prej safiri
Burojnë nga një det i panjohur

Nuk ka gjuhë më të bukur
Se sa ajo e syve
Që janë në gjendje në çdo kohë
Të bisedojnë me çdo kë
Ajo gjuhë e lashtë quhet dashuri

Një gjuhë dy palë sy dhe oqeani
Ku mund të notoj njeriu
Pa u mbytur deri në infinit
Dy sy një dashuri
E cila nuk e njeh vdekjen

AS LINDJA E DIELLIT

Ajo vjen afrohet ngadalë
Qëndron para teje
Si statuja antike
Pa i lëvizur qerpiku të shikon
Fundoset në sytë e tua të gështenjte

As lindja e diellit
Nuk ka pamje më të bukur
Se sytë e saj kur shkëlqejnë nur
Dy sy prej safiri
Burojnë nga një det i panjohur

Nuk ka gjuhë më të bukur
Se sa ajo e syve
Që janë në gjendje në çdo kohë
Të bisedojnë me çdo kë
Ajo gjuhë e lashtë quhet dashuri

Një gjuhë dy palë sy dhe oqeani
Ku mund të notoj njeriu
Pa u mbytur deri në infinit
Dy sy një dashuri
E cila nuk e njeh vdekjen

TË LUTEM EJA SONTE

Nëse më arratiset çdo gjë
Nga mendja
Ti gjithmonë do të jesh kryefjala
E një rrëfimi të thënë kaherë

Të kam thënë dhe po të them
Se je frymëmarrja ime
Pa ty ndjehem i varfër
Një arën në këmishën e megjullave

Të lutem eja sonte eja
Të mos vdesin fluturat mbi tavolinë
Eja në krahët e shpresës
Të shpresojmë për të nesërmen e madhe

TË LUTEM EJA SONTE

Nëse më arratiset çdo gjë
Nga mendja
Ti gjithmonë do të jesh kryefjala
E një rrëfimi të thënë kaherë

Të kam thënë dhe po të them
Se je frymëmarrja ime
Pa ty ndjehem i varfër
Një arën në këmishën e megjullave

Të lutem eja sonte eja
Të mos vdesin fluturat mbi tavolinë
Eja në krahët e shpresës
Të shpresojmë për të nesërmen e madhe

I DONTË KALTËRSITË E QIELLIT

Nuk di ajo që erdhi
Ishte grua ose një engjëll i padukshëm
Erdhi dhe iku në të njëjtën mënyrë
Dukej si një zog i trembur

Më duket se ishte një flutur
Si të gjitha fluturat
I donte kaltërsitë e qiellit
Dhe pandërprerë fluturonte hapësirave

Në fluturim e sipër
Iku një ditë dhe kurrë më
Nuk u kthye pranë shandanit
Ku në çdo kohë rri kyçur një qiri

I DONTË KALTËRSITË E QIELLIT

Nuk di ajo që erdhi
Ishte grua ose një engjëll i padukshëm
Erdhi dhe iku në të njëjtën mënyrë
Dukej si një zog i trembur

Më duket se ishte një flutur
Si të gjitha fluturat
I donte kaltërsitë e qiellit
Dhe pandërprerë fluturonte hapësirave

Në fluturim e sipër
Iku një ditë dhe kurrë më
Nuk u kthye pranë shandanit
Ku në çdo kohë rri kyçur një qiri

TI ISHE NJË SHURDHMEMECE

Sa herë që i hapi sytë
Përballë meje fotografia e grisur
Përse kaq shumë frynë
Kjo erë e shthurur
Në dhomën time të vogël
Askush nuk trokiti mbrëmë
Kurse ti i hape dritaret e mbyllura

I hape dhe u thyen të gjitha xhamat
Një rrapëllimë e padëgjuar
Si jehonë trishtimi
Vinte nga ana lindore
E ndërtesës së rrënuar
Thirrmat e tua ishin të kota
As ti s'mund ta dëgjoje vetveten

Një ikonë me habi shikonte
Lagështit e mureve
Nga gishtat e saja të zbehta
Pikonin qirinjtë e ndezur
E tërë dhoma kundërmonte erë temjani
Ti ishe një shurdhmemece
Vetëm thyerja e xhamave dëgjonte zërin tënd

TI ISHE NJË SHURDHMEMECE

Sa herë që i hapi sytë
Përballë meje fotografia e grisur
Përse kaq shumë frynë
Kjo erë e shthurur
Në dhomën time të vogël
Askush nuk trokiti mbrëmë
Kurse ti i hape dritaret e mbyllura

I hape dhe u thyen të gjitha xhamat
Një rrapëllimë e padëgjuar
Si jehonë trishtimi
Vinte nga ana lindore
E ndërtesës së rrënuar
Thirrmat e tua ishin të kota
As ti s'mund ta dëgjoje vetveten

Një ikonë me habi shikonte
Lagështit e mureve
Nga gishtat e saja të zbehta
Pikonin qirinjtë e ndezur
E tërë dhoma kundërmonte erë temjani
Ti ishe një shurdhmemece
Vetëm thyerja e xhamave dëgjonte zërin tënd

CILI ËSHTË HAPI I DYTË I YTI

Tani që miku im humbe dashurinë
Çfarë mbeti prej teje
Kjo urrejtje nuk të mbanë gjallë
Cili është hapi yt i dytë
“Të jesh ose të mos jesh”
Është një pyetje për të humburit

Fli sonte rehat fli
Derisa të mbanë gjallë kjo dhembje
Pastaj shohim e bëjmë
I zbresim nga muri të gjitha ikonat
I zbresim për festën e kërshëndellave
Të këndojnë për shpirtrat e të vdekurve

Ata që dashuruan tinëzisht
Tani veç janë të vdekur
Kanë mbetur vetëm kufomat e qirinjeve
Në shpirtrat e shandanëve të oksiduar
Kanë mbetur
Qivuret e kalbura nëpër varret e harruara
Prishtinë, 25 maj 2018

CILI ËSHTË HAPI I DYTË I YTI

Tani që miku im humbe dashurinë
Çfarë mbeti prej teje
Kjo urrejtje nuk të mbanë gjallë
Cili është hapi yt i dytë
“Të jesh ose të mos jesh”
Është një pyetje për të humburit

Fli sonte rehat fli
Derisa të mbanë gjallë kjo dhembje
Pastaj shohim e bëjmë
I zbresim nga muri të gjitha ikonat
I zbresim për festën e kërshëndellave
Të këndojnë për shpirtrat e të vdekurve

Ata që dashuruan tinëzisht
Tani veç janë të vdekur
Kanë mbetur vetëm kufomat e qirinjeve
Në shpirtrat e shandanëve të oksiduar
Kanë mbetur
Qivuret e kalbura nëpër varret e harruara
Prishtinë, 25 maj 2018

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Adem Zaplluzha u lind më 1943 në Prizren, Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret kryesisht me poezi që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në Kuadër të punës së këtij grupi letrar qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Mureshan. Është prezantuar në Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Adem Zaplluzha u lind më 1943 në Prizren, Shkollën fillore dhe të mesme i kreu në vendlindje, ndërsa Akademinë Pedagogjike në Prishtinë. Një kohë punoi si mësues nëpër fshatrat Studençan të Therandës (ish Suharekës) dhe Hoça e qytetit, afër Prizrenit. Ndërkohë punësohet si përkthyes në Korporatën Energjetike të Kosovës. Me shkrime filloi të merret kryesisht me poezi që nga mosha e fëmijërisë. Rrugën letrare e nisi me vjershën e parë për fëmijë të cilën e botoi në revistën “Pionieri”, më 1957. Si i punësuar në Korporatën Energjetike të Kosovës bashkë me shokët e punës dhe pendës themeloi grupin letrar “Lulëkuqet e Kosovës”. Në Kuadër të punës së këtij grupi letrar qe botuar përmbledhja “Ngjyra e kohës”, në të cilën u përfshi një numër i konsideruar i poezive të tij. Krahas krijimeve të publikuara në revistat për fëmijë, botoi edhe një serë shkrimesh nëpër gazetatat e kohës që dilnin në Prishtinë dhe Shkup. Është anëtar i Lidhjes së shkrimtarëve të Kosovës, prezent në disa antologji dhe në librin Kosova letrare të poeteshës Monica Mureshan. Është prezantuar në Leksikonin e Shkrimtarëve Shqiptarë 1501-1990, nga Hasan Hasani, në Leksikonin Shkrimtarët

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995 nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

Shqiptarë për fëmijë 1872 - 1995 nga Odhise K. Grillo, si dhe në librin Portrete Shkrimtarësh nga Demir Behluli, Prishtinë, 2002Në maj të vitit 2013 Klubi i Artistëve dhe i shkrimtarëve të Durrësit ia ndau çmimin e karrierës për kontributin e dhënë në letrat shqipe. Jeton dhe krijon në Prishtinë.

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

BOTIME TË AUTORIT

1. “Puthje”, poezi, “Rilindja”, Prishtinë, 1974.
2. “Ecjet e viteve të mëdha”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë 1995.
3. “Çamarrokët e Thepores”, poezi për fëmijë, “Shkëndija”, Prishtinë 1996.
4. “Muret”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë, 1997
5. “Morfologjia e dhembjes”, poezi, “Faik Konica”, Prishtinë, 2000
6. “Ai vjen nesër”, poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2007
7. “Letër nga mërgimi”, poezi, Klubi letrar “Fahri Fazliu” Kastriot, 2007
8. “Letër nga mërgimi 2 “ poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot 2007
9. “Udhëdarja”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2008
10. “Thirrje e gjakut”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu” Kastriot 2008
11. “Asgjë sikur molla”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2009.
12. “Vesa në lotin tim”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, 2009,

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

BOTIME TË AUTORIT

1. “Puthje”, poezi, “Rilindja”, Prishtinë, 1974.
2. “Ecjet e viteve të mëdha”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë 1995.
3. “Çamarrokët e Thepores”, poezi për fëmijë, “Shkëndija”, Prishtinë 1996.
4. “Muret”, poezi, “Jeta e Re”, Prishtinë, 1997
5. “Morfologjia e dhembjes”, poezi, “Faik Konica”, Prishtinë, 2000
6. “Ai vjen nesër”, poezi, Qendra e Kulturës, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2007
7. “Letër nga mërgimi”, poezi, Klubi letrar “Fahri Fazliu” Kastriot, 2007
8. “Letër nga mërgimi 2 “ poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot 2007
9. “Udhëdarja”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar , “Fahri Fazliu”, Kastriot , 2008
10. “Thirrje e gjakut”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar, “Fahri Fazliu” Kastriot 2008
11. “Asgjë sikur molla”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2009.
12. “Vesa në lotin tim”, poezi, “Qendra e Kulturës”, Klubi letrar “Fahri Fazliu”, 2009,

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

13. "Puthja e gozhduar", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
14. "Kashelasha në vargje", poezi për fëmijë," Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. "Pema e bekuar", E përkthyer, Rumani, 2010.
16. "Bajraktarët e vatanit", poezi satirike, Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot, 2010.
17. "Hijet e ndryshkura", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
- 18."Stuhi në Kutulishte", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
19. "Posa ikte nata", poezi, "Qendra e kulturës ", Kastriot, 2010.
20. "Loja e myshqeve", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
21. "Lumëbardhi dhe gjëma", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
22. "Metafora e heshtjes", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
23. "Hyji në Prekaz", poezi,"Qendra e Kulturës", Kastriot, 2010.
24. "Sinorët e hinores", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

13. "Puthja e gozhduar", poezi, "Qendra e Kulturës", Klubi letrar, "Fahri Fazliu", Kastriot, 2009.
14. "Kashelasha në vargje", poezi për fëmijë," Qendra e kulturës, Kastriot, 2009.
15. "Pema e bekuar", E përkthyer, Rumani, 2010.
16. "Bajraktarët e vatanit", poezi satirike, Klubi letrar, "Fahri Fazliu" Kastriot, 2010.
17. "Hijet e ndryshkura", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
- 18."Stuhi në Kutulishte", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
19. "Posa ikte nata", poezi, "Qendra e kulturës ", Kastriot, 2010.
20. "Loja e myshqeve", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010.
21. "Lumëbardhi dhe gjëma", poezi,"Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
22. "Metafora e heshtjes", poezi, "Qendra e kulturës", Kastriot, 2010
23. "Hyji në Prekaz", poezi,"Qendra e Kulturës", Kastriot, 2010.
24. "Sinorët e hinores", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot 2010.
25. "Don Kishoti dhe Rosinanti", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

26. "Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
30. "Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
33. "Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. "Sa afër e sa larg", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. "Vallja e zanoreve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

26. "Zjarri i dashurisë", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
27. "Kur likenet vallëzojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
28. "Ditari në vargje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
29. "Tingujt që nuk përfundojnë", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010.
30. "Shtegu i mallit", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
31. "Korniza e thyer", Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2010
32. "Zgjimi i gjëmës", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
33. "Vallja mistike", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2010
34. "Merre kodin", Poezi për fëmijë, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
35. "Letër atdheut" poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
36. "Tejdukshmëria e shiut", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
37. "Përtej teje", poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
38. "Sa afër e sa larg", poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2011
39. "Vallja e zanoreve", Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
- 41.”Kalorësit e megjullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012
47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

40. “Ikja e eshtrave”, Poezi për të rritur, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2011
- 41.”Kalorësit e megjullave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
42. “Hingëllimat e shiut”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
43. “Kur pemët i ndërrojnë këmishët”. Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
44. “Mirëmëngjesi Imzot”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
45. “Kafshimi i mikut”, Poezi satirike, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
46. “Atje tej maleve”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve , Kastriot, 2012
47. “Heshtja që del në shesh,” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
48. “Portat e shpresës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
49. “Në dhomën time gjysmë të errët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
50. “Kinse Lojë Shahu”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
51. “ Për çdo dekadë nga një baladë “, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
52. “Fusha e mëllenjave”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
53. “E kujt është kjo vetmi”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “Lisi në rrënjët e veta”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

54. “Mos pyet për adresën e lumit”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
55. “Stoli në parkun vjetër” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
56. “Urori i stralltë”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
57. “Po të mos ishte fjala”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
58. “Thyerja e urave”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
59. “Trokëllimat në gjumin e dallgëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
60. “Në flokët e dëborës”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
61. “Një grusht nostalgji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
62. “Kur filluan të flasin njerëzit”, poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
63. “Kur stinët kapërcejnë fshehurazi”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
64. “Lisi në rrënjët e veta”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012
65. “Eca ecëm dhe do ecim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
66. “Fëmijët e erës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot 2012

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

67. “ Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
69. “ Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “ Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013
- 79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

67. “ Çast në fund të stinës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
68. “Si të flas me drurët”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
69. “ Më pëlqejnë mendimet e tua”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
70. ”Andej dhe këndej kohës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
71. “Zëri i heshtjes”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
72. “Kush i lexoi letrat prej erës”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
73. “ Fluturimi i korbave në netët pa hënë”, prozë poetike, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
74. “Koha e ime dhe koha e jote”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot , 2012
- 75.” Diku te një baladë”, Poezi, Shoqate e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
76. “ Sonte çdo gjë po i përngjan lotëve”,Poezi, Shoqata e shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 77 “ Ky def prej hëne”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, Kastriot, 2012
- 78.“Pyesni zogjtë në ikje ”,Poezi , Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot 2013
- 79 “ Fërfërimë gjethesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
82. “Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
83. “Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
84. “Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
85. “Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
86. “Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
87. “Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
88. “Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
89. “Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
91. “Krakëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

80. “Refrene yjesh”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
81. “Te delta e mjellmave”, Poezi, Shtëpia botuese “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
82. “Rinjohja”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
83. “Diku në fund të një fillimi”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
84. “Mëkati i hijes”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
85. “Një zog prej uji”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2013
86. “Asnjë fjalë nuk frymon”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
87. “Daullet e një nate”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
88. “Sytë e gurtë të erës”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
89. “Kur dehen perënditë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
90. “Fjetëm njëqind shekuj” Prozë poetike, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014.
91. “Krakëllimat e natës”, Poezi, Shoqata e shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
93. “Atdheu i paçmuar” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
94. “Psalm i harruar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
95. “Për kë po bie moj kabanë”, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. “Loti i gotës së dehur”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. “Stina asnjansë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

92. “Ndjekësit e enigmave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
93. “Atdheu i paçmuar” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
94. “Psalm i harruar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
95. “Për kë po bie moj kabanë”, Poezi Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
96. “Mbi flokët e ullukëve”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
97. “Menatë vijnë lejlekë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
98. “Loti i gotës së dehur”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
99. “Stina asnjansë”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
100. “Dëneste bashkë me erën” Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve “Fahri Fazliu” Kastriot 2014
101. “Druri i pikëlluar”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
102. “Një grusht dashuri”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
103. “Lëreni zërin tim”, poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
104. “Shi në qytetin tim”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e megjullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110.”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.”Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.“Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

105. “Si trenat e verbër ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
106. “Zjarri i malli tim ”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
107. “Kur teshtin era”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
108. “Mbi shpirtin e erës pagane”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
109. “Nëpër gjymtyrët e megjullave”, Poezi, Shoqata e Shkrimtarëve, “Fahri Fazliu”, Kastriot, 2014
- 110.”Ajo nuk erdhi sonte” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 111.”Një hënë e zhveshur”,Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
112. “Nëpër plasaritjet e mureve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 113.“Mes telave gjembor ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” ,Prishtinë, 2015
114. “Të vizatosh një zog në mur”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 115.” Nuk flenë as kuajt e dehur” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
- 116.”Fluturojnë zogjtë e verbër ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
117. “Një shi prej bryme” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND” , Prishtinë, 2015

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

118. “Në prehrin e pemëve” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut”, Poezi
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “Thirrmat e hijeve”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
123. “Përtej portave të mbyllura”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese
“TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

118. “Në prehrin e pemëve” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
119. “Zëri i largët i shiut”, Poezi
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
120. “Yjet e ngrira të kujtesës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
121. “Thirrmat e hijeve”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
122. “Dritaret e verbëta”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
123. “Përtej portave të mbyllura”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2015
124. “Malli i etjes” Poezi, Shtëpia Botuese
“TREND”, Prishtinë, 2016
125. “Kur qajnë pemët”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
126. “Të dielave në qytetin tim”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
127. “Nëpër brigjet e kujtesës” Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
128. “Rrugës qante një stërqok”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
129. “Kali im prej bore”, Poezi, Shtëpia
Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
130. “Përballë hijes së mollës”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
131. “Jehu i zërave”, Poezi,
Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

132. “Në kujtesën e pemëve ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
- 133.“Më mirë një gjysmë ëndrrë ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
- 134.“Një dry prej dylli ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
- 135.“ Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
- 136.“Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them unë dot kësaj liri” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
- 141.“Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
- 142.“Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.
- 143.“Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
- 144.“Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017
- 145.“Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

132. “Në kujtesën e pemëve ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
- 133.“Më mirë një gjysmë ëndrrë ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND “, Prishtinë, 2016
- 134.“Një dry prej dylli ” Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016.
- 135.“ Në anën tjetër të mendjes”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
- 136.“Sa shumë ethe pat dimri sivjet”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
137. “Enigmat e kashelashave ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
138. “Nuk i them unë dot kësaj liri” , Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
139. “Fluturat prej letre ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
140. “Fluturimi i gjinkallës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2016
- 141.“Kumritë prej deltine”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2016
- 142.“Më pritni te baladat e gurit”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017.
- 143.“Trenat këtu gjithmonë vonohen”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
- 144.“Lulëzojnë gjethet e ullinjve”, poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë, 2017
- 145.“Teatri antik i kujtesës”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

146. “Portreti i lirisë”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
147. “Një stinë delikate”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
148. “Te ullahtat e vjetra ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
149. “Ishim të lumtur si gjinkallat”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
150. “Pikëllimet e rrënjëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
151. “Telat e shirave ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
152. “Një stuhi prej bryme”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018
153. “Sonte s’ka dashuri ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
154. “i shëmbëllente pluhurit kozmik”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018
155. “Llamburite atdheu i plagosur” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
156. “Gurët e pjekur shtatë herë” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
157. “Kur të dalë nga kjo stinë” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
158. “Ishin thyer te gjitha urat ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

Kuajt e megjullave - Adem Zaplluzha

146. “Portreti i lirisë”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
147. “Një stinë delikate”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
148. “Te ullahtat e vjetra ”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
149. “Ishim të lumtur si gjinkallat”, poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
150. “Pikëllimet e rrënjëve”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2017
151. “Telat e shirave ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2017
152. “Një stuhi prej bryme”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018
153. “Sonte s’ka dashuri ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
154. “i shëmbëllente pluhurit kozmik”, Poezi, Shtëpia Botuese “TREND”, Prishtinë. 2018
155. “Llamburite atdheu i plagosur” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
156. “Gurët e pjekur shtatë herë” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
157. “Kur të dalë nga kjo stinë” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018
158. “Ishin thyer te gjitha urat ” poezi, Shtëpia Botuese TREND”, Prishtinë, 2018

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

159. "Gjethi i këputur në vjeshtë " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
160. "Ti mundesh nëse do" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
161. "Pëllumbat prej rrufeve", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
162. "Diku në zbrazëtinë e ndërgjegjes", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
163. "Retë e dendura të kujtesës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
164. " Pak diell e shumë acar", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
165. "Kur kyçen yjet e harresës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
166. "Nga pragjet e shtëpive", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
167. "Fluturat e djegura ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
168. "Përtej asaj peme", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
169. " Kuajt e mjegullave", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

159. "Gjethi i këputur në vjeshtë " poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
160. "Ti mundesh nëse do" poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
161. "Pëllumbat prej rrufeve", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
162. "Diku në zbrazëtinë e ndërgjegjes", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
163. "Retë e dendura të kujtesës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2018
164. " Pak diell e shumë acar", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
165. "Kur kyçen yjet e harresës ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
166. "Nga pragjet e shtëpive", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
167. "Fluturat e djegura ", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
168. "Përtej asaj peme", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019
169. " Kuajt e mjegullave", poezi, Shtëpia Botuese TREND", Prishtinë, 2019

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

PËRMBAJTJA :

Cikli i parë

Kuajt e mjegullave.....9

Një qyqe e zezë.....	11
Vetëm krimbat e mëndafshit.....	12
Nga cili hon dole.....	14
Çfarë të bëjë me duart e mia.....	15
Nuk bëzajnë as lisat.....	16
Vetëm gjethet e njoma.....	17
Na kishte harruar edhe vet Zoti.....	18
Nuk di kush isha dje.....	19
Ky mal i egër pa asnjë dëshmitarë.....	20
Nga ajo copë e deltinës	21
Nëpër çatitë e rrënuara.....	22
I tërë kopshti dukej si një herbarium.....	23
Një tjetër fluturim pa e ditur cakun.....	24
Një zbrazëtirë e pafundme.....	25
I dëgjova vigmat e gjyshërve.....	26
Tej zgjatej si gjarpri i plagosur.....	27
Vdekja na zuri si befasi.....	28
Këputmani kokën.....	29
Toka e gjyshërve të mi dardan.....	30
Ende më kujtohen dreqërit.....	31
Shiko se sa varfërisht vezullojnë.....	32
Kuajt e mjegullave.....	33
Atdheu im s'dukej i gjallë.....	34

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

PËRMBAJTJA :

Cikli i parë

Kuajt e mjegullave.....9

Një qyqe e zezë.....	11
Vetëm krimbat e mëndafshit.....	12
Nga cili hon dole.....	14
Çfarë të bëjë me duart e mia.....	15
Nuk bëzajnë as lisat.....	16
Vetëm gjethet e njoma.....	17
Na kishte harruar edhe vet Zoti.....	18
Nuk di kush isha dje.....	19
Ky mal i egër pa asnjë dëshmitarë.....	20
Nga ajo copë e deltinës	21
Nëpër çatitë e rrënuara.....	22
I tërë kopshti dukej si një herbarium.....	23
Një tjetër fluturim pa e ditur cakun.....	24
Një zbrazëtirë e pafundme.....	25
I dëgjova vigmat e gjyshërve.....	26
Tej zgjatej si gjarpri i plagosur.....	27
Vdekja na zuri si befasi.....	28
Këputmani kokën.....	29
Toka e gjyshërve të mi dardan.....	30
Ende më kujtohen dreqërit.....	31
Shiko se sa varfërisht vezullojnë.....	32
Kuajt e mjegullave.....	33
Atdheu im s'dukej i gjallë.....	34

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

Cikli i dytë

Ishim të huaj në vatrat tona.....	35
S'pushojnë vigmat e heshtjes.....	37
Unë kurrë nuk isha engjëll.....	38
Ndoshta ndonjë kockë e thyer.....	39
Me një qeshje misterioze.....	41
Më zuri për jake.....	42
Me një sarkazëm alegorikë.....	43
Për gjithçka ishte tepër vonë.....	44
Mbrëmë u takova me kashelashat.....	45
Ti që në fillim.....	46
Ishim të huaj në vatrat tona.....	47
Pesë flamuj i ndërroi im atë.....	48
Nga plagët e urrejtjes njerëzore.....	49
Se jam i huaj në atdheun tim.....	50
Nuk kaloi asnjë gjeneratë.....	51
Vetëm acari dhe zëzëllima.....	52
Më bëri të ndjem njeri.....	53
Nëse është mëkat ta duash atdheun.....	54
Që rritet si pema e shenjtë e lirisë.....	55
Pranoje të lutem gjakun tim.....	56
Testamenti.....	57
Botërisht dihet.....	58
Tani më na mësoi koha.....	59
Ishte edhe i zi mendimi.....	60
Por për ty atdhe.....	61

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

Cikli i dytë

Ishim të huaj në vatrat tona.....	35
S'pushojnë vigmat e heshtjes.....	37
Unë kurrë nuk isha engjëll.....	38
Ndoshta ndonjë kockë e thyer.....	39
Me një qeshje misterioze.....	41
Më zuri për jake.....	42
Me një sarkazëm alegorikë.....	43
Për gjithçka ishte tepër vonë.....	44
Mbrëmë u takova me kashelashat.....	45
Ti që në fillim.....	46
Ishim të huaj në vatrat tona.....	47
Pesë flamuj i ndërroi im atë.....	48
Nga plagët e urrejtjes njerëzore.....	49
Se jam i huaj në atdheun tim.....	50
Nuk kaloi asnjë gjeneratë.....	51
Vetëm acari dhe zëzëllima.....	52
Më bëri të ndjem njeri.....	53
Nëse është mëkat ta duash atdheun.....	54
Që rritet si pema e shenjtë e lirisë.....	55
Pranoje të lutem gjakun tim.....	56
Testamenti.....	57
Botërisht dihet.....	58
Tani më na mësoi koha.....	59
Ishte edhe i zi mendimi.....	60
Por për ty atdhe.....	61

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

Ik moj flutur.....	62
Në fund të shollave lexova një emër.....	63
Pëllumbi i togut.....	64
Mbase vdiq edhe kjo luftë.....	65
Etërit janë të shqetësuar.....	66

Cikli i tretë

Cijate si një zog i plagosur.....	67

Ky atdhe i bukur.....	69
Zhvishet një siluetë e kaltër.....	70
Sonte është nata e jonë.....	71
Vallëzonte më mirë se Osman Taka.....	72
Rruzaret e kaltra si qielli.....	74
Aq marrëzisht dashuronim.....	75
Vallëzonim si fluturat e kaltra.....	76
Ne gjithsesi qanim.....	77
Cijate si një zog i plagosur.....	78
Ishte dimër kur dëgjuan vigmën time.....	79
Veçse fillimi i një dashurie.....	80
Por ti mbete.....	82
Ëndërrova dashurinë.....	83
Ajo ishte dhe nuk ishte këtu.....	84
As lindja e diellit.....	85
Të lutem eja sonde.....	86
I donte kaltërsitë e qiellit.....	87
Ti ishe një shurdhmemece.....	88
Cili është hapi i dytë i yti.....	89

Kuajt e mjegullave - Adem Zaplluzha

Ik moj flutur.....	62
Në fund të shollave lexova një emër.....	63
Pëllumbi i togut.....	64
Mbase vdiq edhe kjo luftë.....	65
Etërit janë të shqetësuar.....	66

Cikli i tretë

Cijate si një zog i plagosur.....	67

Ky atdhe i bukur.....	69
Zhvishet një siluetë e kaltër.....	70
Sonte është nata e jonë.....	71
Vallëzonte më mirë se Osman Taka.....	72
Rruzaret e kaltra si qielli.....	74
Aq marrëzisht dashuronim.....	75
Vallëzonim si fluturat e kaltra.....	76
Ne gjithsesi qanim.....	77
Cijate si një zog i plagosur.....	78
Ishte dimër kur dëgjuan vigmën time.....	79
Veçse fillimi i një dashurie.....	80
Por ti mbete.....	82
Ëndërrova dashurinë.....	83
Ajo ishte dhe nuk ishte këtu.....	84
As lindja e diellit.....	85
Të lutem eja sonde.....	86
I donte kaltërsitë e qiellit.....	87
Ti ishe një shurdhmemece.....	88
Cili është hapi i dytë i yti.....	89

